

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
 Nr. telefonu 279. — Konto cze... O. w Krakowie 400.630.
 Nakładem Spółki W... "NOWY DZIENNIK"
 Wszelkie komunikaty należą... wprost do Administracji.
 Komunikaty przesłane... nie będą uwzględnione.
 Rękopisów redakcja n... inseraty redakcja nie odpowiada.
 Redaktor naczelny... je od 12 do 1 w południe.

Cena numeru
20
 groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 4.40, kwrt. Zł. 13.60
 w Krakowie z odnośnieniem do domu : : 4.60, : : 13.80
 Na prowincji: z przesyłką pocztową : : 5.00, : : 14.00
 Zagranicą: z przesyłką pocztową : : 8.25, : : 25.00
Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0.15, wiersz milimetr.
 1-szp. Zł. 0.20, nadesłane Zł. 0.60, wiersz milimetr. 1-szp. w tekście
 Zł. 0.86, wiersz milimetr. 1-szp. na 1-szej stronie Zł. 1.—, gratulacje
 Zł. 10, inseraty zamiejscowe o 50%o, zagraniczne 100%o droższe

Czas dawać ogłoszenia do

Informatora Przemysłowo-Handlowego Rzeczypospolitej Polskiej na rok 1927

Najlepsza reklama dla Kupca ogłoszenia na kilka lat

100.000 nakładu

wydania w języku polskim i francuskim. — Ceny ogłoszeń 50%o niższe od przeciętnych

OSTRZEŻENIE

Znak **LUX** został zarejestrowany w Polsce w Urzędzie Patentowym towarowy **LUX** dnia 3-go marca 1926 roku za Nr. 11746 dla firmy

LEVER BROTHERS LIMITED, Port Sunlight, Anglia

na zwykle mydła, środki do bielenia, farbka do bielizny i inne środki do prania, tudzież chemikalja do celów medycznych i farmaceutycznych, i firma ta ostrzega, że będzie wszelkie rozpowszechnianie lub też przechowanie na sprzedaż wyrobu jakichkolwiek innych firm pod wyżej wspomnianą marką **LUX** poza firmą **LEVER BROTHERS LIMITED, Port Sunlight, Anglia**, ścigać cywilnie i karnie.

Stara pieśń...

Rząd pracuje. Rząd przewrotu majowego jedynej w swoim rodzaju rewolucji legalnej czy legalizowanej, stwierdza w niejednym kierunku żywotną aktywność. Ewolucyjne zmiany przynosi prawie każdy dzień. Mogą dla wielu być niezrozumiałe przesunięcia w armji i wśród urzędników cywilnych, może ten ruch rekonstrukcyjny komuś odpowiadać lub nie, jest ruch, świadczący o tem, że się „coś” dzieje.

Lecz „co”?

Pytanie to powtarza się często, a jeszcze częściej powtarzać się będzie w przyszłości. W warunkach faktycznej dyktatury, w jakiej żyjemy, kiedy od bliżej szerszemu ogółowi nie znanych zamiarów jednostki zależy kierunek i duch rządu, trudno bawić się w przewidywania. Mamy jednak za sobą kilka co prawda krótkich miesięcy obecnych rządów, a to powinno umożliwić zorientowanie się na podstawie dokonanych faktów w nowo wytworzonej sytuacji.

Powinno, a nie całkiem pozwala...

Przez długi moment zamierzenia i poczynania rządu przedstawiały się jako manna, smakująca każdemu po swojemu... Wyciąganie wniosków z tego stanu rzeczy wymaga wielkiej ostrożności. O cokolwiek bowiem rząd, wyszły z przewrotu majowego posadzić ktoś zechce, to najmniej trafnym będzie — naszym zdaniem — sąd o braku fizjonomji politycznej i skoncentrowanej woli. Tylko odcyfrowanie politycznego oblicza jego i poznanie kierunku woli sprawia trudność obserwatorom. Trudność nie uwalnia jednak od podjęcia próby, która by w następstwie mogła się stać probierzem ocen, rządu i jego czynów.

Narodowa demokracja ma o tym rządzie zdanie wyrobione. Opinia tego obozu wyraża jąca się w organach prasowych równa się pełnej negacji, spowodowanej nie tylko stałą ani moją do osoby Marszałka Piłsudskiego, ale także obawą, by od chwili powstania państwa polskiego wytyczona przez nią linja polityki eksterminacyjnej wobec mniejszości nie doznała złamania. Endecja nie boi się małych odchyień, nie sprzeciwia się drobnym koncesjom. Dawała je sama lub przyrzekała. Ale czego się boi, to przekreślenia dotychczasowej linji politycznej na rzecz nowej liberalnej orientacji w sprawie mniejszości narodowych. A — powiedzmy wyraźnie — to czego się narodowa demokracja obawia, jest tem właśnie, czego mniejszości w Polsce i świat cały spodziewały się i może jeszcze spodziewają. Rewolucji nie robi się na kolanie i po to, aby wszystko pozostało po staremu. Krew tysięcy ofiar na ulicach Warszawy może tylko znaleźć ekspiację historyczną w celu, dla którego została przelana: Wyrwania Polski z politycznego marazmu i wyprowadzenia nawy państwowej na pełne morze nowego rozwoju. Sprawa mniejszości w Polsce jest i pozostanie aż do załatwienia zagadnienia w duchu sprawiedliwości centralnym punktem polskiej polityki wewnętrznej z potężnym refleksem na sytuację gospodarczą i zagraniczną. Było dotąd dość złej polityki w tym względzie i dość liberalizujących półsłówek, aby polityka nowych złudzeń mogła dać jakiegokolwiek rezultaty.

My ze swej strony uważaliśmy, że nie ludzi my się, gdy na kredyt fundowany jedynie na wierze w nowego ducha, daliśmy rządowi peł-

ne zaufanie i szczere poparcie. I chemy wierzyć, że rząd rozumie, iż nasze zaufanie oznacza wzmocnienie jego pozycji w obliczu demokracji opinji świata, a nie uważa tego za umniejszenie kredytu w oczach własnego społeczeństwa. Bo było tak dotąd niestety w Polsce, że kiedy zwalczałyśmy rządy za politykę eksterminacji, zarzucano nam wrogość wobec państwa. Ale polityki eksterminacyjnej nikt nie miał odwagi ani woli zaniechać, aby nam umożliwić pozytywny stosunek do rządu. Do tego rządu ustosunkowaliśmy się pozytywnie i cały rozkrzyżczony obóz polskiego antysemityzmu uznał to oczywiście za zarzut, przeciw rządowi. Tego zarzutu obawiały się wszystkie rządy w Polsce, Obecny rząd miał jednak odwagę z trybuny sejmowej wypowiedzieć słowa, które mogły stać się hasłem wielkiej przemiany.

Czy się staną?

Nie chcemy jeszcze zdradzać niecierpliwości, aczkolwiek powody istnieją. Nie będziemy dlatego chwilowo poruszać całego spłotu zagadnień, ale zwrócimy uwagę na jedną podstawową i zasadniczą kwestję. Zasadniczą nie tylko z punktu widzenia konkretnej sprawy, ale z punktu widzenia równouprawnienia żydowskiego wogóle. Numerus clausus na uniwersytetach! Ferje mają się ku końcowi, Wpisy wkrótce się rozpoczną. Czy można sobie wyobrazić, by pod rządem sanacji moralnej, wzmocnienia praworządności, poprawy Konstytucji, naprawy Rzeczypospolitej, hańba XX wieku zamknięcie podwoji uczelni przed pragnącą wiedzy młodzieżą nadal ciążyła nad Polską? Wyobrazić sobie tego nie można, ale mimoto... nie wiadomo nie dotąd o tem, by rząd cokolwiek przedsięwziął dla uchylecia okólnika Głabińskiego, który ukrytym sposobem wprowadził jawny numerus clausus. Pewne zjawiska są natomiast niepokojące. Minister oświaty zarządził ponoć zebranie jakichś danych statystycznych. Ze statystyką sprawa ta nie ma nic wspólnego. Nie o to, ilu Żydów studjuje czy studjować będzie idzie, ale o to, na jakich warunkach odbywa się powszechne dopuszczanie do studjów uniwersyteckich. — Czy na warunkach równych, ustawą normowanych dla wszystkich studentów bez względu na wyznanie i narodowość, czy na zasadzie jawnej lub skrycie stosowanej normy wyznaniowej. Numerus clausus jest najcięższą obrazą naszej równości obywatelskiej i jakkolwiek może niejedno niedomaganie gospodarcze inasom żydowskim bardziej dolega, to jednak społeczność żydowska w Polsce z faktem numerus clausus pod żadnym warunkiem i nigdy się nie pogodzi. Przedstawicielstwo żydowskie nie ostałoby się wobec żydowskiej opinji publicznej, gdyby i tym razem sprawy tej nie uznało za punkt wyjścia ustosunkowania się do rządu.

Zbliżają się wpisy na uniwersytet, zbliża się sesja sejmowa, Czas nagli, decyzja nie cierpi zwłoki.

Oczekujemy, że rząd pracy po słowach okaże czyn, że rząd uczciwości politycznej po przyrzeczeniach da także spełnienie.

Czekamy.

Posel Dr Abraham Insler

Rozpowszechniajcie Nowy Dziennik

Pogłoska o zamierzonej dymisji prem. Bartla

Z powodu solidaryzowania się z min. Klarnerem.

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 25 8. Sin. W kołach zbliżonych do marszałka Piłsudskiego krążą pogłoski, że premier Bartel zamierza w najbliższych dniach podać się do dymisji, a to z tego powodu, że jest gorącym rzecznikiem polityki skarbowej min. Klarnera, zwalczanej jakoby przez

marsz. Piłsudskiego. W razie ustąpienia premiera Bartla, jego następcą zostałby min. rolnictwa Raczyński, który cieszy się całkowitem zaufaniem marsz. Piłsudskiego. (Wiadomość powyższą notujemy z obowiązku dziennikarskiego. — Red.)

Wyjazd min. Zaleskiego do Paryża i Genewy

Min. Zaleski o prawach Polski do stałego miejsca w Radzie Ligi Nar.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25 8. (Sin) Dziś o godzinie 9.45 mino wyjechał ekspresem do Paryża minister spraw zagranicznych p. A. Zaleski. Na dworcu zegnali p. ministra przedstawiciele korpusu dyplomatycznego: poseł angielski Mac Müller, poseł włoski Maioni, poseł japoński Sato, chargé d'affaires francuzi p. de Vaux, ch. d. rumuński Grigoroa, minister reform rolnych p. Staniewicz, oraz grono wyższych urzędników ministerstwa spraw zagranicznych z p. wiceministrem Knollem na czele.

Warszawa, 25 8. (Sin.) Przed wyjazdem do Paryża min. Zaleski, zapytany na dworcu przez Waszego korespondenta, gdzie zatrzyma się po drodze do Genewy, odpisał:

— Jadę prosto do Paryża, gdzie mam odbyć rozmowy z p. Briandem, a może również z innymi mężami stanu. Min. Briand jest o przyjeździe mym powiadomiony.

— Od czego uzależnia p. minister dobre wyniki sesji genewskiej? — zapytał Wasz korespondent w dalszym ciągu.

— Na zapytanie to trudno odpowiedzieć w dwóch słowach, ze względu na spłót zagadnień związanych szczególnie z tą sprawą. Mogę jedynie powiedzieć, że ponieważ ze wszech miar mamy bezwzględne prawo do zasiadania na stałe w Radzie Ligi Narodów, to jestem pewien, że miejsce to otrzymamy. Od tej okoliczności uzależniam dobre wyniki sesji Ligi Narodów.

Warszawa, 25 8. (AW) Na wyjeździe oświadczył p. min. Zaleski przedstawicielowi AW.: Jadę na zgrupowanie Ligi narodów w nadziei, że zgromadzone tam państwa zechcą ocenić niezaprzeczalne nasze prawo do wejścia do Rady Ligi, zarówno ze względu na znaczenie Polski, jak i nasze geograficzne położenie i na ilość ludności, oraz że ocenią one szczerą chęć współpracy Polski nad utrwaleniem pokoju. Jeśli obie te rzeczy będą w Genewie od powiednio zrozumiane, to nie ulega wątpliwości, że Polska wejdzie do Rady Ligi Narodów, jako jej dzielny współpracownik.

Stresemann żąda zapewnienia, że tylko Niemcy otrzymają miejsce stałe

Berlin, 25. 8. PAT. Jak donosi biuro Wolffa delegacja niemiecka dopiero wówczas uda się do Genewy, gdy będzie jej zakomunikowane, że przyjęcie Niemiec do Ligi Narodów nie ulega żadnej wątpliwości. Według informacji pism, minister Stresemann ma zakomunikować na czwartkowym posiedzeniu komisji spraw zagranicznych Reichstagu decyzję gabinetu, mocą której delegacja niemiecka uda się do Genewy dopiero po otrzymaniu z sekretarjatu Ligi Narodów zapewnienia, że jedynie Niemcy otrzymają miejsce stałe w Radzie.

Berlin, 25. 8. PAT. „Berliner Tageblatt“ w depeszy z Genewy podaje opinię publiczną Rzeszy, iż wejście Niemiec do Ligi Narodów odbędzie się najprawdopodobniej bez poważnych przeszkód, jakkolwiek łączność postulatów Hiszpanji w sprawie miejsca w Radzie Ligi z postulatami na kwestję Tangeru oraz niepewność co do ostatecznego stanowiska Polski są — zdaniem dziennika — objawem niepociągającym. Korespondent tegoż dziennika twierdzi, że chociaż Polak zachowuje jak największą rezerwę mimo to koła dyplomatyczne liczą się z tem, że możliwe będą rokowania z rządem polskim na podstawie znanej formuły lorda Cecila.

O plan lorda Cecila

Londyn, 24. 8. PAT. W tutejszych kołach politycznych panuje przekonanie, że tzw. plan Cecila, ustalający miejsca powstałe w Radzie Ligi, uznany zostanie za najbardziej kompromisowy w rozstrzygnięciu zagadnienia przyszłego składu Rady Ligi. Plan ten zostałby przyjęty w takim razie przez Zgrupowanie Ligi.

Stanowisko rządu angielskiego

Londyn, 25. 8. PAT. Z Genewy donoszą: w poniedziałek przyszłego tygodnia odbędzie się pierwsze posiedzenie komisji reorganizacji Rady Ligi. W komisji zasiadać będą przedstawiciele 15 państw łącznie z członkami Rady Ligi. Wielką Brytanię reprezentować będzie lord Cecil. W kołach Ligi sądzą, że zechce on skorzystać ze sposobności, aby przedstawić raz jeszcze pogląd swojego rządu na sprawę przyjęcia Niemiec do Ligi i przyznania im przedewszystkiem stałego miejsca w Radzie. Delegat bry-

tyjski przedstawi niewątpliwie konieczność rozpatrzenia w pierwszej linii sprawy Niemiec. Komisja przedstawi swoje prawozdanie Radzie Ligi, która od będzie pierwsze posiedzenie najprawdopodobniej we czwartek, a po zapoznaniu się z treścią sprawozdania, komisja przedstawi ze swej strony odpowiednie wnioski Zgrupowaniu Ligi Narodów.

Także Szwecja popiera wyłącznie kandydaturę Niemiec?

Berlin, 25. 8. PAT. „Vossische Zeitung“ donosi, że jakkolwiek rząd szwedzki zamierza popierać na sesji wrześniowej wyłącznie kandydaturę Niemiec na te miejsce w Radzie Ligi, to jednak jak wykazała zresztą sesja marcowa Rady Ligi, oraz obecna konferencja państw północnych w Kopenhadze, nie przesądza to w niczem stosunku Szwecji do postulatów Polski i Hiszpanji, jak również do planu włoskiego w okresie późniejszym, to znaczy po wejściu Niemiec do Ligi.

Kwestja Tangeru

Telefonem od naszego korespondenta.

Wiedeń, 25. 8. (D) Według doniesień z Londynu Primo de Rivera ma zamiar zrezygnować z wcielenia Tangeru do strefy hiszpańskiej, zadawalniając się tylko otrzymaniem mandatu dla strefy Tangeru na przeciąg 13 do 15 lat. Anglja skłania się podobno do poparcia Hiszpanji w sprawie Tangeru, w zamian za pozostanie Hiszpanji w Lidze narodów. Jest pewnem, że miarodajne sfery angielskie zgodzą się na 5 letni mandat Hiszpanji nad Tangerem pod warunkiem że nie będą tam zbudowane fortyfikacje.

Wiedeń, 25. 8. (D) Według doniesień z Rzymu, w Tangerze panuje nastrój podniecenia wśród ludności tubylczej, a to w związku z oświadczeniem jakie złożył ostatnio Primo de Rivera. Przywódcy tubylców wskazując na trudne położenie w Marokko wyrażają obawę, że protektorat Hiszpanji nad Tangerem by najmniej nie poprawi sytuacji.

Dozwała pogłosek o dymisji min. Klarnera

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 24 8. Sin. Obiegające pogłoski, jakoby premier Bartel zaproponował p. Gliwici, b. kierownikowi min. skarbu swym pierwszym gabinetem, objęcie teki po p. Klarnerze nie są zgodne z prawdą. P. Gliwicz bawi obecnie we Wiedniu, a premier Bartel nie konferował z nim na ten temat.

Nowe stanowisko p. Wojciechowskiego

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 25 8. Sin. Jak słychać, dyrektorem naukowego instytutu spółdzielczego, który będzie w nadchodzącym roku szkolnym przeniesiony z Krakowa o Warszawy, zostanie mianowany b. prezydent Rzeczypospolitej p. Wojciechowski.

Ciągnięcie loterii klasowej dwunasty dzień.

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 25 8. Sin. Dziś w dwunastym dniu ciągnięcia 5-klasowej loterii państwowej wygrały następujące losy: po 3 tysiące zł nr. 31172, 40515, 65507, 2 tysiące zł. — 28820, po tysiąc zł. — 24705, 39900, 45645, 53503.

Państwa bałtyckie godzą się na odrębne rokowania z sowietami

Berlin, 24 8. PAT. „Vossische Zg“ donosi, że państwa bałtyckie zgodziły się ostatecznie rozpocząć z sowietami rokowania odrębne w sprawie paktu bałtyckiego, jednak z tem zastrzeżeniem, że w ciągu obrad będą się te państwa porozumiewały ze sobą.

Dalsze przesładowania sjonistów w Rosji

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Moskwa, 24 8. ZAT. Nastąpiły tu znowu liczne aresztowania chalców. Również z prowincji nadchodzą wiadomości o masowych aresztowaniach wśród sjonistów socjalistów, pod zarzutem działalności antybolszewickiej.

Proces o spisek na życie Kemala Paszy

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 24. 8. (D) Donoszą z Angory, że w procesie o spisek na życie Kemala Paszy, prok. zażądał dla przywódców spisku b. ministrów Dschavie i Nasima dożywotnich robót przymusowych, wżg. kary śmierci, zaś dla 7 dalszych obwinionych, wśród nich b. premiera Reusa dożywotniego wygnania.

Abdel Kadir, jeden z organizatorów spisku przeciwko prezydentowi republiki skazany na karę śmierci, aresztowany został on w Strandja w chwili, gdy usiłował zbiec do Bułgarii.

Rozruchy w Szanghaju

Szanghaj, 24. 8. PAT. W tutejszych zakładach tekstylnych strajk rozszerza się. Chińczycy zaatakowali tu wielu Europejczyków i Japończyków. W Tuhun, prowincji Szanghaju gdzie bolszewicy prowadzili energiczną agitację, ogłoszono stan wojenny.

Ponowne zaostrożenie konfliktu meksykańskiego

Telefonem od naszego korespondenta.

Wiedeń, 24. 8. (D) „N. Fr. Presse“ donosi z Meksyku: Watykan wysłał do episkopatu meksykańskiego polecenie nie odbywania w kościołach żadnych nabożeństw i nie zaprzestania bojkotu tak długo, jak długo, rząd meksykański nie cofnie tych punktów konstytucji meksykańskiej, które są zwrócone przeciwko kościołowi. Sytuacja wobec tego pogorszyła się bardzo.

REPERTUARY TEATRÓW KRAKOWSKICH
TEATR MIEJSKI — OPER. NIBWIAROWSKIEJ
(pocz. o godz. 8 wiec.)

Czwartek: „Madame Pompadour“.

Piątek: „Królowa Fał“.

TEATR POPULARNY „NOWOSCP“.

(pocz. o godz. 8 wiec.)

Sobota: „Podróż po Warszawie“.

Niedziela pop.: „Podróż po Warszawie“.

Niedziela wiec.: „Podróż po Warszawie“.

Dr. JÓZEF SZALMAN.

W rocznicę procesu kijowskiego Z dziejów sjonizmu w Rosji sowieckiej.

Z okazji przypadającej w dniach 26—28 bm. czwartej rocznicy pamiętnego procesu sjonistów w Rosji sowieckiej, zamieszczamy poniższy artykuł naszego Szan. Współpracownika. — Redakcja.

Gdy w Rosji wybuchła rewolucja marcowa, kierowana przez żywioły demokratyczne, żydostwo rosyjskie uzyskało wreszcie upragnione równouprawnienie obywatelskie, o które zawzięcie, acz bez powodzenia walczyło pod uciskiem caratu. Chiński mur „strefy osiadłości“, tamujący normalny tryb życia, został obalony. Przed żydostwem rosyjskim, jak zresztą przed całą ludnością Rosji, wyzwolona z pod jarzyna „samodzierżawia“, rozwarły się szerokie horyzonty i najśmielsze perspektywy. Toteż, z właściwą naszymu narodowi energią i temperamentem rzuciło się ono w wir życia społeczno-politycznego, dążąc — wraz ze wszystkimi żywiołami prawdziwie postępowymi — do podniesienia dobrobytu i stałego rozwoju wspólnej matki — ojczyzny.

Lecz rząd demokratyczny nie potrafił utrzymać władzy w swem ręku. Partja bolszewicka, nieliczna podówczas i mało wpływowa wśród ludności, nawet robotniczej, lecz kierowana przez ludzi o żelaznej woli i wybitnych zdolnościach organizacyjnych, korzystając z chwiejności rządu liberalnego, wywołała przewrót — i zwyciężyła.

Od tego czasu Rosja stała się igraszką w ręku bolszewików, a ludność żydowska — ofiarą strasznego, bezprzykładnego, acz na pierwszy rzut oka cichego pogromu.

Ideologia bolszewicka uroiła sobie hasło, które nowi władcy za pomocą przeróżnych eksperymentów próbowali wprowadzić w czyn. Hasło to brzmiało: „My nowy świat wybudujemy!“, odmienny od dotychczasowego ustroju. Świat komunistyczny, który aureolą swej prawdy i ogólnego szczęścia olśni ludzkość całą. Dla urzeczywistnienia tego hasła bolszewicy, zbytnio nie frasując, wybrali drogę jak najmniej skomplikowaną. Wytepić przeklętych burżujów — ciemiężycieli ludu robotczego, ogłociwszy ich uprzednio z posiadanego majątku na korzyść rządu „robotniczo-włóścińskiego“, a następnie w drodze dekretów i przepisów, podyktowanych przez wzgląd na cele rewolucji, rozpocząć nowe życie komunistyczne.

Żydostwo rosyjskie, jak zresztą we wszystkich krajach rozprószenia, na 90% składa się z elementów handlowo-rzemieślniczych. Z tego tytułu rząd sowiecki, prowadząc walkę z kapitałem, zaliczył całe te 90% do żywiołów

burżuazyjnych ze wszelkimi wypływającymi stąd konsekwencjami. Walka z kapitałem prowadzona była, szczególnie w pierwszym okresie panowania bolszewików, przeważnie w miastach, gdzie skupione były przemysł i handel i gdzie skoncentrowane były również siły wojskowe nowego rządu. Ta okoliczność pogłębiła katastrofę. I gdy posypały się, jak z rogu obfitości, rewolucyjne dekrety o nacjonalizacji handlu i przemysłu konfiskacji towarów i „zbytów“, kontyubucji pieniężnej na rzecz skarbu i inne tym podobne inkwizycje, godne talentu nowych reformatorów ludzkości, wówczas ludność żydowska utraciła grunt pod nogami. Rozpoczęła się zagłada ekonomiczna.

Według teorii marksizmu ekonomika jest podstawą życia społecznego. Jakkolwiek bolszewicy nie dotrzymują bezwzględnej wierności tej maksymie, to jednak w walce o władzę rozpoczęli rzeczywiście od ekonomiki, t. j. od całkowitego zniszczenia życia gospodarczego, przekształciwszy bogaty kraj na cmentarz, aby później, po latach krwawego terroru i represji, powrócić — i to częściowo zaledwie — do pierwotnego układu ekonomicznego, wprawdzie pomalowanego na czerwono, zgodnie z przepisami konstytucji partyjnej. Skończywszy swe dzieło Herostratesa, które po myśli bojowników bolszewickich miało uwiecznić ich ideje w dziejach ludzkości, rozpoczęli sowiecy walkę z partjami i ugrupowaniami politycznymi.

„Cała władza sowiecom“ (radom robotniczo-włóścińskim) — hasło to zostało interpretowane w ten sposób, że wyłączne prawo do egzystencji w społeczeństwie posiada tylko partja komunistyczna, wszystkie zaś inne partje są rzecznikami burżuazji, a więc muszą być bezceremonjalnie zdlawione.

W społeczeństwie żydowskim ideje komunistyczne, jako niezbieżne stwierdzono, nie cie-

szą się najmniejszym powodzeniem, aczkolwiek antysemita wszystkich krajów i ludów nie przestają operować insynuacjami o „żydowskiej Sowdepi“. Są oczywiście Żydzi w partji komunistycznej, znajdują się również na urzędach państwowych, a czasem — dzięki osobistym kwalifikacjom — na wyższych nawet szczeblach. Lecz masa żydowska, ta masa, która padła ofiarą przewrotu bolszewickiego, usposobiona jest wręcz nieprzychylnie do komunizmu, jako ideologii i ustrojowi społecznemu. Logicznie nie może być innego sto sunku. Nie może przecież ludność, złożona z żywiołów drobno-mieszczańskich, sympatyzować a tembardziej popierać partję, działającą na jej zgubę.

Zresztą, najlepszym odzwierciedleniem politycznej fizjognomji ludności są wybory, odbywane w warunkach zupełnej swobody i na zasadach demokratycznych. Cały szereg wyborów do różnych ciał państwowych, komunalnych i gminnych, przeprowadzonych w Rosji w r. 1917, a na Ukrainie (gdzie władza sowiecka umocniła się ostatecznie dopiero w r. 1920) — w r. 1917 i 1918, dał przytłaczającą przewagę — z pośród konkurujących partyj żydowskich — zjednoczonym organizacjom sjonistycznym.

Sjonizm w jego społecznej formie ruchu politycznego zrodzony został we Wiedniu. Lecz jako idea renaissance'u narodowego, jako hasło odrodzenia, przetworzone w czyn, jest produktem Żydostwa rosyjskiego. Sjonizm jest nierozdzielną częścią życia Narodu, czemu Żydostwo rosyjskie dało wyraz w ruchu bilujczyków i założeniu pierwszych w Palestynie kolonij żydowskich. Rząd bolszewicki jest dobrze poinformowany o nastrojach ludności — w tej dziedzinie posiada bezkonkurencyjny aparat wywiadowczy i egzekucyjny w postaci sławetnej czerezwyczajki — i wie, czym jest sjonizm dla masy żydowskiej. To też w walce wewnętrznej, skierowanej ku wyplenieniu partyj nie-komunistycznych, całą siłę ataku na żydowskiej ulicy społecznej skierował przeciwko sjonizmowi.

Koniec greckiego dyktatora

Rok zaledwie trwały rządy Pangalosa. Krótki ten szmat czasu wystarczył, by zademonstrować wewnętrzną nicość dyktatury. Pangalos, obejmując rząd obiecywał nowe wybory i akcentował bardzo silnie konieczność utrzymania prawdziwej demokracji. Trwało to tylko bardzo krótko, bo po kilku miesiącach Pangalos zmienił kurs polityki, zaponiał zupełnie o swych obietnicach i próbował rządzić tylko przy pomocy „silnej pięści“. Zjawia-

ły się rozmaite ukazy, zakazy i nakazy, kłębowało wolność słowa, a jeśli ktoś miał odwagę wystąpić przeciwko tym dekretom, Pangalos uciekał się do gwałtu, aresztując na prawo i na lewo swoich przeciwników. Znana jest historia z generałem Plastirase, który uciekł do Jugosławji. Dopiero przed kilkak dniami aresztował Pangalos byłego prezydenta ministrów Kafandarisa, wsadził go na okręt, kazał go zawieźć do Marsylii i tam polecił go wy-

JÓZEF OPATOSZU.

Lynch

3) Ciąg dalszy.

Dało się słyszeć rżenie konia. Bukiert pochwycił strzelbę i ukrywając się między krzakami nastawił uszy i czekał. Cicho było, tylko żaby kwakały z bagna podkręślając tem ciszę. W tem dały się słyszeć głosy zbliżające się i nadchodzące ze wszystkich stron. Kwakanie żab go denerwowało, gdyż przeszkadzało mu w nadsłuchiowaniu skąd głosy nadchodzą. Dłży pewnie, że słyszy słowo „murzyn“, nie wiedział, czy mu się tak zdawało czy naprawdę nieprzyjaciel jest tak blisko. W tem spostrzegł nagle przed sobą psa.. Pies siadł na tylne łapki i przygotowywał się do skoku na niego. Bukiert chciał wystrzelić, lecz instynktownie się cofnął bo strzałem byłby się sam zdradził, dlatego odwrócił strzelbę i uderzył psa kolbą, tak, że ten wyciągnął nogi i wydał tylko jęk.

Znowu cisza zapanowała, a Bukiert usłyszał dzwonienie w uszach i w mózgu. Rozciągnął się jak drugi, czuł się na czworakach, podchwytyjąc każdy dźwięk, każdy szelest. Oczy natężył, przebijając niemi ciemności, zauważył najmniejszą kupkę mchu. W tej pozycji przypominał swego prapradziadka, który przekradał się na czworakach na brzegu Konga gdzie węże żyły, błyszcząc swemi zielonemi oczyma z pomiędzy wysokich palm.

Postanowił wykopywać strzelbę jednego po drugim i nie dać swoim wrogom sposobności do zaatakowania go

Dochodziły już kroki koni, stąpających po błocie. Bukiert stawał się niecierpliwym i czekał, by ktoś wreszcie podszedł. W tem nagle reflektor padł na jego oczy, odbierając mu na moment siłę wzroku. Myśl, że mogą go złapać żywcem, jak gdyby go sparaliżowała i ze strachu wystrzelił. Jeszcze ciszej się zrobiło, a odgłos strzału utkwiał mu w uszach. W tem usłyszał głos.

— Bukiert to ja jestem, szeryf! Wiem, że możesz mnie zastrzelić, mnie i moich trzech szwagrów, którzy są ze mną ale cóż ci z tego przyjdzie? Przecież cię wreszcie złapią, niepotrzebuję ci chyba tłumaczyć, czem to pachnie, dlatego połuchaj mnie i oddaj się w moje ręce.

Nie za życia! — Przerwał mu Bukiert.

— Oddaj się w ręce „prawa“ — ciągnął dalej szeryf — prawo nie zna ani białych ani czarnych, wobec prawa wszyscy są równi! Jeśli sądzisz, że jesteś niewinnym, to cię uwolnią, a jeśli nawet uznają winnym to i tak uratujesz życie, ponieważ tuś Meklur żyje. Ha co mówisz?

Bukiert leżał jak gdyby w gorączce. Słowa szeryfa zmieszały go, odbierając mu przytomność i odwagę. Czuł, że to jest najprostszą drogą, gdyż jeśli szeryf zechce może go odesłać do Antlanty, a tam jest możliwą rzeczą, że „wywalczy sobie sprawiedliwość“.

— Well, czego milczysz — odezwał się znowu szeryf — poddaj się, nim tłum przybędzie wtenczas będzie już zapóźno!

— To przysięgnij mi, — Bukiert stanął — że nie wydasz mnie w ich ręce!

Przysięgam — podniósł szeryf rękę — że ja teraz dzisiaj w nocy odeślę cię do Antlanty!

Bukiert wyszedł z krzaków, zostawiając strzelbę i podszedł do szeryfa:

— Otóż jestem, możesz mnie aresztować!

Zauważył, że szeryf miał przygotowane „zakłamanie mankiety“, nachmurzył się więc i spytał się:

— Mnie chcecie kuć?

— Yes!

— Wszak sam się poddałem, pocóż mnie więc skuć?

— Tak się należy!

Szeryf prędko skulił mu rękę. Bukiert zauważył jak nadjeżdżają jeźdźcy, więc nerwowo rzucił się w tył i odczuł swoją bezsilność żałując, że się poddał. Przed minutą był jeszcze wolny, mógł obliczyć się ze swymi wrogami a teraz każdy go może bić i o-brażać... A on? Jemu pozostaje chyba to, że musi zaciskać zęby, jak pies na łańcuchu. Zrozumiał, że zapóźno jest żałować, wstydził się chłopaków ze wsi, że on Bukiert, który może łatwo pokonać pięciu z nich jest teraz zakuty w kajdany, a oni wszyscy są wolni. A to, że był zakuty tak go przybiło, że uczuł się winnym, gorszym od nich i czeka aż oni zaczną go lżyć. Był pewnym że z bagien nie wyjdzie już żywy.

— Oto jest murzyn, oto stoi! — zeskoczyli jeźdźcy z koni głośno, krzycząc, a jeden wystrzelił z wielkiej radości!

— Hurra! hurra!

G. d. z.

puścić na wolność. Także były premier ministrów Papanastaziu nie uchronił się przed aresztem. I obecny pan sytuacji gen. Kondilis miał zostać aresztowanym, lecz tu Pangaloso wi noga się powinęła, gdyż sam padł jako ofiara metody, którą stosował wobec swych przeciwników.

Rezultaty tej dyktatury były w Grecji bardzo oplakane. Stosunki ekonomiczne domagały się innej ręki i były zbyt skomplikowane, by mógł zoldaka mógł im sprostać. To też drachma upadła, a drożyzna w kraju wzrastała. Pangalos zaś walczył — z krótką sukienką kobiet, czem zdobył sobie nieśmiertelną sławę, ale w teatrzykach i kabaretach światowych. W ostateczności bowiem krótka sukienka zatriumfowała, a p. Pangalos okrył się tylko śmiesznością.

Na jednym tylko polu mógł się poszczycić pewnymi sukcesami a mianowicie na polu polityki zagranicznej. Nie jest to jego zasługa, ale dziełem ministra spraw zagranicznych, który rozumiał, że porozumienie z Włochami jest w danym momencie dla Grecji najkorzystniejszym. Dzięki temu porozumieniu Grecja wzmocniła swe wpływy na Bałkanie i zdołała zawrzeć z Jugosławią bardzo korzystną dla siebie umowę.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że generał Kondilis, który obecnie objął w Atenach władzę, usiłował tę samą politykę zagraniczną co Pangalos, albowiem Kondilis nim

przystąpił do swego zamachu stanu zapewnił sobie najprawdopodobniej całą zgolę mocarstw, czego dowodem są depesze do wszystkich przedstawicieli Grecji zagranicą, zapewniające, że w Atenach panuje spokój i że lud grecki żywi głęboką sympatię dla wielkiej koalicji. Odnosi się to głównie do Włoch, a generał Kondilis liczy się z tem, że z Mussolinim u da mu się bardzo łatwo dojść do porozumienia. Francja jest najprawdopodobniej bardzo przychylnie usposobiona dla nowych ludzi w Atenach, którzy obalili Pangalosa. Wszak we Francji żyje najpopularniejszy mąż stanu współczesnej Grecji, sędziwy Venizeleos. Już Pangalos musiał się liczyć z wielką popularnością Venizeleosa i szukał drogi, by go pozyskać dla siebie. W tym celu ofiarował mu poselstwo w Belgradzie, ale Venizeleos nie wpał w nastawione sidła i nie chciał swem imieniem wesprzeć dyktatora, do którego nie miał najmniejszego zaufania. Teraz wszyscy się liczą z powrotem Venizeleosa do czynnej polityki greckiej, a ten powrót Venizeleosa unicestwia w samym zarodku wszelkie plany ex-króla Konstantyna.

Pangalos sam nazwał kiedyś swoje rządy „rządami chwilowej sytuacji”. Lepszej charakterystyki nie potrzeba. Pangalos nie miał bowiem żadnego programu, nie umiał przeprowadzić sanacji finansów ani stabilizacji gospodarki wewnętrznej. Dyktatura Pangalosa skończyć się więc musiała — fiaskiem.

Walka Benesa z faszystami czeskimi

Sromotny upadek generała Gajdy wywołał w kręgach czeskich faszystów bardzo silne wzburzenie, które znajduje swój wyraz w namiętnej kampanji przeciwko Beneszowi. Słusznie bowiem upatruje blok narodowo-demokratyczny faszystowski w Beneszach najenergiczniejsze go swego wroga. Oddawna zresztą istnieje za wściekłość Kramarza przeciwko Beneszowi. Ambitny lider partji narodowo-demokratycznej Dr. Kramarz aspirował z chwilą powstania państwa czeskiego na prezydenturę Rzeczypospolitej. Te aspiracje rozbiły się o opór czeskiego narodu, ale Kramarz podejrzewał Benesa, że on był głównym winowajcą rozbitcia się jego planu. A i teraz Kramarz widzi w Beneszach głównego swego rywala. Jak wiadomo w maju 1927 roku mają się odbyć wybory prezydenta czeskiej republiki. Otóż liczą się z tem, że Masaryk nie będzie już więcej kandydował, a w takim wypadku byłby Benesz jego następcą. Obawy te żywią nie tylko narodowi demokraci, ale też i czescy agrariusze, oraz ludowcy, a więc dwie najsilniejsze frakcje w czeskim parlamencie. Tę sytuację usiłuje wyzyskać faszizm czeski i rozpoczął przeciwko Beneszowi walkę na śmierć i życie. Niedawno ogłosił generalny sekretarz narodowych demokratów Hlavacek, że Benesz planował kiedyś zamach stanu i w tym celu chciał się porozumieć z generałem Gajdą, a gdy ten nie zgodził się wówczas zaczęła się nagonka na Gajdę.

Benesz dotychczas zachowywał rezerwę, ale ostatnio wyszedł z tej rezerwy i w swoim organie „Ceskie slovo” dał faszystom bardzo ostrą odpowiedź, nazywając ich zawodowymi oszczercami. Ponieważ jednak władze ex officio nie występują przeciwko faszystom, ci spo-

kojnie dalej prowadzą swoją propagandę. Być może, że powodem tej bierności władz jest przeświadczenie, że faszizm jest w Czechach bardzo słaby, a represje rządowe mogłyby go tylko wzmocnić.

W ostatnich czasach przystąpił do koalicji wrogów Benesa agrariusz prof. Hodza, który przed wojną był profesorem na uniwersytecie budapeszteńskim i bardzo bliskim przyjacielem i zaufanym zamordowanego arcyksięcia Franciszka Ferdynanda. Profesor Hodza aspiruje też na tekę ministra spraw zagranicznych i dlatego chciałby skorzystać z odpowiedniej koniunktury, by obalić Benesa. Sytuacja rzeczywiście przedstawia się dla Benesa dość niekorzystnie, gdyż przeciwko rządzącemu obecnie blokowi mieszczańskiemu w ostry sposób wypowiedziała się partja czeskich socjalistów, do której należy sam Benesz. Przypominamy, że w łonie partji przeciwko Beneszowi intriguje były redaktor i minister Strbny i że potrzeba było interwencji samego Masaryka, by tym intrygom koniec położyć. Czy uda się teraz tej zjednoczonej koalicji obalić Benesa okaże najbliższa sesja parlamentu czeskiego. Na razie walka wre na całej linii. Ostatnio Benesz stracił już cierpliwość i oświadczył w swoim organie „Ceskie Slovo”, że przywódca faszystów Dr. Hlavacek, który teraz tak namiętnie przeciwko niemu występuje niedawno prosił go o nadanie mu posel. w Warszawie. Gdy Hlavacek tej posady nie otrzymał, wszczął kampanję przeciwko Beneszowi. Dr. Hlavacek uczuł się tą odpowiedzią Benesa obrażony i zapowiedział wniesienia skargi sądowej. W Pradze z wielkiem zaciekawieniem oczekują rozprawy sądowej, która napewno nie lada będzie sensacją.

Próby bilansu dotychczasowych rządów p. Bartla

Z dwóch stron zestawiają bilans — przewrotu majowego w Polsce. Czyni to „Robotnik”, a i p. Dmowski swoim zwyczajem szeroko się o tem rozpisuje.

P. Dmowski ogłosił na razie tylko dwa artykuły. Przyznać musimy, że są one obiektywne i pozbawione zwykłego sosu endeckiej przyprawy. Rozumie się, że w ocenie sytuacji musi się przebijać jednostronność, ale p. Dmowski tej jednostronności nie posuwa zbyt daleko, ba, ma nawet odwagę pisać:

Mechanizm dotychczas rządu niedługo, bywały one barykaturą rządów ani głowa państwa ani rządy nie miały wielkiego uznania w kraju, ale

miały za sobą prawo i ubrane w to prawo, miały względnie mocne stanowisko, bo kraj tęsknił do praworządności i to prawo w nich szanował.

O obecnym rządzie czytamy:

Obecny rząd w Polsce jest wynikiem przewrotu, wynikiem pogwałcenia prawa. Wprawdzie autorzy przewrotu nie mieli zamiaru, czy nie czuli się na siłach do przeprowadzenia rewolucji w całej pełni, do całkowitego obalenia dotychczasowego ustroju i narzucenia krajowi władzy dyktatorskiej.

A na innym miejscu:

Główną siłą, na której porządek ustanowiony po przewrocie się opiera, jest armja. Właściwie

głównym celem przewrotu było oddanie armji rękę jednego człowieka i zrobienie jej jego narzędziem. Przewrót dał środki po temu i roboty w tym kierunku prowadzona jest z pośpiechem na całej linii.

Trzeba zacząć końca tych wywodów. Oby tylko p. Dmowski nie wsiadł na konika masonskiego, na którym dotychczas harcował. Cokolwiek powiemy o tych artykułach, możemy stwierdzić, że mamy przed sobą spokojną próbę analizy stosunków przed- i po wypadkach warszawskich. Jest to analiza prawicy, enuncjacja człowieka, którego słusznie nazywają duchowym przywódcą prawicy.

Dziwna rzecz, że w ujemnej ocenie obecnego rządu schodzi się z p. Dmowskim i warszawski „Robotnik”. Na razie mamy przed sobą tylko początek zdaje się, dłuższej serii artykułów. Jakim duchem te artykuły będą przepojone, świadczyć może zakończenie pierwszego z nich:

Tak, tak. Jeśli uchwalenie zmian Konstytucji i pełnomocnictw przy pomocy Chjeno-Piasta, jeśli to cudenie trupa chjeno-piastowego przy pomocy narkotyków reakcyjnych prowadziło do rehabilitacji prawicy pobitej w dniach majowych, to dekret o Radzie Prawniczej uważać można za rehabilitację parlamentu. Rząd ograniczył prawa Sejmu, ale „powetował” sobie te ograniczenia przez utworzenie nowej ciężkiej maszyny prawniczej. Rząd sam nie czuje się na siłach do rządzenia bez radców i doradców, po mimo pełnomocnictw i rozszerzenia swej władzy wykonawczej. Mamy „radcę” Kammerera, będzie my mieli Radę Prawniczą. Ale nam się wydaje że głos ludu polskiego gdyby mu dano możność wypowiedzenia się w nowych wyborach do Sejmu, byłby najlepszą „radą” dla Rządu.

A więc mamy przed sobą próby bilansu majowych wypadków, próby, podjęte tak przez prawicę, jak i lewicę. Do tych prób jeszcze wrócimy.

O traktacie francusko-rumuńskim

Rokowania w sprawie podpisanego w tych dniach paktu przyjaźni między Francją a Rumunją podjęte zostały jeszcze w roku 1922, kiedy to posłem rumuńskim w Paryżu był książę Ghica. Ponieważ sytuacja międzynarodowa była wówczas jeszcze dość skomplikowana, nie można było narazie omówić wzystkich warunków projektowanego układu, już wówczas było jednak do przewidzenia, że traktat ten, mający wzmocnić gwarancje pokoju, wynikające z traktatów pokojowych, zostanie z pewnością podpisany. W roku 1924 był projekt francusko-rumuńskiego paktu przyjaźni gotowy, a uroczyste jego podpisanie odbyć się miało podczas wizyty króla Ferdynanda w Paryżu. W czasie tym wybuchł jednak w Francji kryzys gabinetowy, zakończony, jak wiadomo, upadkiem rządu p. Poincare i ustąpieniem prezydenta Milleranda, wobec czego podpisanie traktatu francusko-rumuńskiego przesunięto na termin późniejszy. Kiedy na konferencji lokarneskiej podpisano umowy gwarancyjne między głównymi mocarstwami europejskimi, zaszła potrzeba zawarcia podobnych układów między państwami, które w konferencji bezpośredniego udziału nie brały.

Podpisany w tych dniach pakt przyjaźni między Francją a Rumunją jest z jednej strony pierwszym traktatem, zawartym przez Rumunję z wielkim mocarstwem europejskim, z drugiej zaś strony pierwszym traktatem, jaki Francja zawarła z państwem, nie sąsiadującym z Niemcami. Dlatego też znaczenie podpisanego układu jest daleko donioślejsze niż znaczenie wszystkich zawartych dotychczas podobnych traktatów. Prócz tego francusko-rumuński pakt przyjaźni zawarty został na 10 lat, podczas gdy inne analogiczne umowy, zawierane były na 2—3 lat, najwyżej na lat 5. Dla Rumunji jest traktat francusko-rumuński pierwszym aktem międzynarodowym, gwarantującym obecne granice wschodnie królestwa rumuńskiego.

Przy omawianiu podpisanego w tych dniach traktatu francusko-rumuńskiego przypominają pisma rumuńskie słowa Pawła Boncour, który oświadczył swego czasu, iż bezpieczeństwo Polski i Rumunji jest jednocześnie bezpieczeństwem Francji.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Polityka aprowizacyjna rządu Uchwały komitetu ekonomicznego Rady ministrów.

Na posiedzeniach komitetu ekonomicznego ministrów w dniach 23 i 24 bm. pod przewodnictwem ministra skarbu Klarnera, przyjęto na wniosek ministra spraw wewnętrznych K. Młodzianowskiego, cały szereg uchwał, dotyczących zasad państwowej polityki aprowizacyjnej w roku gospodarczym 1926/27, oraz określających kierunek jej na przyszłość.

W szczególności m. in. komitet ekonomiczny ministrów uznał za konieczne udzielenie przez rząd związkom komunalnym bądź związkowi Spółdzielni Spożywców R. P. pomocy w uzyskaniu kredytów na stworzenie rezerwy zbożowej w ośrodkach przemysłowych i większych miastach, która to sprawa wielokrotnie przez poprzednie rządy, uznana za pilną nie była dotychczas zrealizowana.

W dalszym ciągu komitet ekonomiczny ministrów uznał za konieczne, aby ministerjum spraw wewnętrznych w drodze nadzoru zleciło właściwym związkom komunalnym włączenie budowy piekarni mechanicznej do ich programów inwestycyjnych oraz ustalił celowość udzielania pomocy kredytowej tym związkom komunalnym i organizacjom społecznym które jeszcze w roku bież. przystąpią do budowy piekarni mechanicznych. Niezależnie od sprawy budowy piekarni mechanicznych, komitet ekonomiczny ministrów ustalił zasadę przymusowego stosowania w piekarniach urządzeń mechanicznych do zagmatania ciasta i przesiewania mąki, co ma wielkie znaczenie zarówno, ze względów higieny jak i racjonalizacji produkcji.

Dalej komitet ekonomiczny ministrów uznał za celowe, aby ministerjum spraw wewnętrznych

zwróciło uwagę zarządom gmin miejskich na potrzebe włączenia do ich planów inwestycyjnych budowy i urządzenia targowisk, rzeźni i chłodni. Komitet ekonomiczny ministrów uznał też konieczność otrzymania przez związki komunalne kredytów na cele inwestycyjne, związane z naprawą stosunków w dziedzinie zaopatrzenia ludności w mięso.

W celu obniżenia cen mięsa i innych artykułów spożywczych komitet ekonomiczny ministrów uważa, iż większe miasta i ośrodki przemysłowe winny być zaopatrywane w białe mięso ewentualnie i inne artykuły spożywcze z dalszych okolic, przy pomocy wagonów — chłodni. W związku z trudnościami, mającymi dzisiaj przy przywozie mięsa białego do miast, skutkiem wysokich cen państwowych i komunalnych oraz niewłaściwym przepisem powtórnej kontroli sanitarno-weterynaryjnej wyrobów mięsnych komitet ekonomiczny ministrów uznał za konieczne obniżenie tych opłat oraz zmianę przepisów.

Na podstawie tych zasad ministerjum spraw wewnętrznych opracuje niezbędne rozporządzenia, zaś ministerjum skarbu, zajmie się sprawą znalezienia niezbędnych kredytów.

Poza sprawami powyższymi komitet ekonomiczny ministrów przyjął zasady znowelizowania ustawy o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, z dn. 29-go grudnia 1925 roku, na podstawie których zostało opracowane przez ministerjum spraw wewnętrznych projekt rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej i wniesiony na najbliższe posiedzenie Rady ministrów.

Apel p. min. Kwiatkowskiego a ceny zboża

(sn) P. min. Kwiatkowski propaguje ustawnie na konferencjach prasowych hasło obniżenia cen artykułów pierwszej potrzeby, upatrując w tej niższej podstawie trwałej sanacji gospodarczej. Hasło to bardzo piękne i słuszne ale cóż z tego, kiedy sam rząd krzyżuje tendencję zniżkową cen! Dowodem tego jest sprawa cen zboża. Rosną one jak na drożdżach od czasu zniesienia ceł wywozowych na zboże.

Pszonica kosztowała w Warszawie (za centnar): w drugiej połowie lipca 37 zł., w pierwszej połowie sierpnia już 43 zł. a obecnie 45 zł, przyczem podaż jest tak mała że nawet nie doszło do oficjalnych notowań. Podobnie żyto. W drugiej połowie lipca cena jego wynosiła 24 zł, w pierwszej połowie sierpnia 27 zł, obecnie zaś przekracza już 35 zł. Tak samo

jęczmień z 26 zł. pod koniec lipca podrozał na 31 zł!

Ta ogólna zwyżka cen wszystkich ważniejszych zbóż jest rzeczą zdumiewającą wobec realizacji zbiorów, które według urzędowych oświadczeń wypadły tak świetnie! Pojawiają się jednak już na naszych giełdach zbożowych pogłoski, że obliczenia zbiorów były przesadzone i tem też tłumaczy się obecna zwyżka zboża, niezależnie od eksportu, który ogalaca nasz rynek wewnętrzny.

Być może, że zwiększony eksport zboża wpływa dodatnio na bilans handlowy ale nie ulega kwestji, że podrożenie zboża, za którym pójsć musi — a częściowo nawet już poszło — podrożenie chleba, w niebezpieczny sposób godzi w ogólny poziom cen u nas!

Suma wydatków państwowych w przyszłym roku budżetowym

Zgodnie z instrukcją udzieloną centralnym instytucjom rządowym, preliminarz budżetowy na okres 1927/28 nie może w żadnym razie w ogólnej sumie wydatków poszczególnych części przekroczyć sumy preliminarza na rok 1926, uchwalonego przez Radę ministrów 18 stycznia 1926 r. Ogólnie wydatki państwowe nie mogą przewyższyć 1,750.000.000 zł., jako tej sumy, która może znaleźć pokrycie w spodziewanych dochodach.

Wielki wzrost ruchu kolejowego

W ostatnich czasach zaznacza się ogromny wzrost ruchu na naszych kolejach państwowych. Gdy w pierwszej dekadzie sierpnia r. ub. naładowano 87.937 wagonów, w tym samym okresie r. bież. naładowano 124.725 wagonów, czyli o jedną trzecią więcej! W drugiej dekadzie sierpnia r. ub. naładowano 109.678 wagonów, w okresie tym zaś r. bież. — 143.548.

Równocześnie z tem wzrosła sprawność kolei. Gdy bowiem spóczynnik obrotu wagonów (tj. szybkość naładowania wagonu, czas podróży do miejsca wyładowania, czas wyładowania i powrotna droga na miejsce naładowania) wynosił w I-jej dekadzie sierpnia r. ub. 8,4 to w tym samym okresie br. spadł do 6,9, czyli o 1,5. W tym więc stosunku możemy stwierdzić nasze operacje taborem kolejowym.

Wzrost eksportu masła

Istny przewrót odbywa się obecnie w dziedzinie krajowej produkcji masła. Jeszcze w pierwszej połowie roku ubiegłego wwóz masła do Polski przewyższał znacznie nasz wywóz, gdy w drugiej połowie tegoż roku wywóz stopniowo przewyższa wwóz, który w roku bieżącym spada do ilości znikomych. Jednocześnie rosła z miesiąca na miesiąc w zawrotnym niemal tempie eksport masła polskiego zagranicę. W styczniu br. eksportowano z Polski masła 83 tonny, importowano zaś 2 tonny w lutym wywieziono 87 tonn, wwieziono 5 tonn, w marcu eksportowano 96 tonn (wwóz — 5 tonn), w kwietniu eksp. 240 tonn (wwóz 1 tonna) w maju eksp. 338 tonn (wwóz 2 tonny). Czerwiec i lipiec wykazują dalszą wybitnie zwyżkową tendencję. Przyjmując cenę hurtową masła eksportowego na 6 zł. klg. otrzymamy wartość naszego wywozu w ostatnim miesiącu sprawozdawczym na 2 milj. zgórą złotych polskich. Biorąc pod uwagę dalszą zwyżkę eksportu, w przybliżeniu można obliczyć ilość eksportowanego w rb. masła na co najmniej 2,000 tonn, co reprezentuje wartość 12 milj. zł. polskich.

Niezwykle ważną dla podniesienia produkcji masła jest kwestja wydajności mleka u krów, która u nas jest jeszcze nader niska, wynosi bowiem przeciętnie około 1000 litrów rocznie (w Danji — 2,500) od krowy. Jeżeli podniesiemy wydajność chociażby do 1500 litrów, co jest możliwe w najbliższej przyszłości, to przy 6 milj. krów w Polsce otrzymamy nadwyżkę masła wartości 450 milj. złotych polskich. Cała ta nadwyżka łatwo znajdzie rynki zbytu w Niem

czech, Austrii, Czechach szczególnie zaś w Anglii, gdyż pojemność tego rynku jest olbrzymia. Obecnie eksportujemy do wszystkich tych państw po cenach o 30 proc. niższych od masła holenderskiego i duńskiego.

W zrozumieniu znaczenia tej gałęzi produkcji, Ministerstwo Rolnictwa używa długoterminowych niskoprocentowanych kredytów na budowę nowych mleczarni. Kredyty te pokrywają 75 proc. kosztów budowy.

Przemysł koszykarski

Przemysł ten, zatrudniający w całej Polsce zaledwie jakie 5000 ludzi rekrutujących się ze stanu bezrolnego lub małorolnego obliczony jest obecnie głównie na eksport. Na rynku wewnętrznym bowiem znajdują zbyt tylko niektóre tanie wyroby. Sklepy detaliczne posiadają jeszcze sześciomiesięczne zapasy, na które niema odbiorców. Kosze kąpielowe, które w ubiegłym roku miały zbyt zapewniony — w tym roku nabywane były w minimalnej ilości, ponieważ miejscowości kąpielowe, zakupiwszy kosze w przeszłym sezonie, teraz inwentarza prawie nie uzupełniały. Natomiast eksport nasz stale wzrasta. Wyłącznym naszym odbiorcą jest Ameryka, której dobre i tanie polskie wyroby kalkulują się lepiej od innych. Pojemność rynku amerykańskiego nie stoi w żadnym stosunku do naszej produkcji, która jest jeszcze zbyt mała ponieważ przemysł koszykarski nie posiada wcale kredytów i nie może wprowadzić ani ulepszeń ani też zatrudniać większej ilości sił roboczych.

Ożywienie na rynku skór

Sezon jesienny w dziale tym już się rozpoczął. Świadczą o tem ożywione obroty dokonywane w stolicy i na prowincji. Ze względu na to, że kupcy, wskutek stagnacji nie odnawiali naogół przez kilka miesięcy swych zapasów, kupują teraz znacznie większą ilość skór. Dużo towaru nabywa prowincja, która liczy się z tem że po ukończeniu robót polnych, zwiększy się znacznie konsumpcja. Wielkim popytem cieszą się obecnie wyroby krajowe, które j-kością dorównują prawie wyrobom zagranicznym, a kalkulują się znacznie niżej. Skóry surowe, które w ub. tygodniu wskutek niewystarczającego uboju bydła były w popycie znacznie poszły w cenie — w tym tyg. wykazały z powodu zdecydowanej postawy garbarzy, wzbraniających się tak drogo plać za surowiec — tendencję zniżkową, spadły bowiem od 10 do 15 groszy na klg. Warszawska rzeźnia notuje skóry surowe ciężkie zł. 3,10 średnie 2,70, lekkie 2,40 za 1 kilogram.

Dochody monopolu tytoniowego

W r. b. zyski monopolu tytoniowego przewyższą preliminowaną na rb. sumę dochodu o 40 do 50 milj. złotych pol. Zwyżka ta tłumaczy się częściowo podrożeniem wyrobów tytoniowych, częściowo zaś wzrostem konsumpcji, która podniosła się bardzo znacznie po zniżkach tegorocznych. Do wzrostu konsumpcji przyczyniło się również zaprzestanie smażenia tytoniu z Niemiec do Polski, który dotąd uprawiano na większą skalę. Największy przyrost konsumpcji wykazują województwa Poznańskie Pomorskie i Śląskie. Ogólne spożycie tytoniu w rb. wyniesie prawdopodobnie około 28 milj. kg. gdy w r. ub. wynosiło 20 milj.

Dla zaspokojenia potrzeb ludności wiejskiej kresów wschodnich Pol. Monop. Tyt. zamówił w Rosji Szwieckiej znaczne partje kilkaset tysięcy klg. tzw. „machorki”.

—o—

W SPRAWIE PRZESYLEK POCZTOWYCH Z NIEMIEC. Na podstawie zarządzenia Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów, certyfikaty przywozowe na towary zakazane do przywozu a pochodzące z Niemiec obowiązują również w stosunku do przesyłek pocztowych, nadchodzących z Niemiec. Dyrekcja Poczty uprzedza, że jeśli do przesyłek takich nie będą dołączane wymienione certyfikaty, przesyłki będą natychmiast zwracane do miejsca nadania bez zawiadamiania adresatów o ich nadejściu.

PRZED ZLIKWIDOWANIEM STRAJKU W ŻYRARDOWIE. Dnia 23 bm. podpisana została umowa między zarządem i pracownikami, na mocy której zarząd zobowiązuje się w ciągu trzech tygodni uruchomić fabrykę, robotnicy zaś godzą się na reorganizację według planu zarządu i wynikającą stąd redukcję pracowników która prawdopodobnie nie przewyższy około 10 proc. ogółu pracowników.

ZWIĘKSZENIE WYCHODZCTWA POLSKIEGO DO KANADY. Wobec ujawnienia znaczącej

zapotrzebowania robotników rolnych, szczególnie w prowincjach zachodniej Kanady, rząd kanadyjski w porozumieniu z dwoma towarzystwami kolejowymi spowodował znaczne zwiększenie się wychodźstwa rolniczego z Polski do Kanady. Danych dokładnych co do liczby wychodźców jeszcze nie opublikowano, z powierzeniowych obliczeń jednak wypada, iż w ciągu pierwszego półrocza br. przybyło do Kanady około 6.000 wychodźców z Polski, z czego 2/3 narodowości ruskiej i 1/3 polskiej.

ANGIELSKI BILANS HANDLOWY. Urząd statystyczny „Board of Trade“ ogłasza zmiany. Zawsze w handlowym bilansie angielskim w związku ze strajkiem węglowym. Tegoroczny lipcowy import węgla wyniósł 2.319.157 ton wartości 4.147.995 funtów, podczas gdy w tymże samym miesiącu roku ub. wywieziono tylko 360 ton za sumę 418 funtów. Eksport natomiast węgla za lipiec stanowi 7.380 ton podczas gdy przed rokiem przekroczył on 4.400.000 ton, czyli 4.465.000 funtów.

Informator podatkowy

STABY PRZYJACIEL 207: Należy wnieść podanie do Województwa. Podanie należy ostampiować na 35 zł, akt zezwolenia na zmianę nazwiska kosztuje 210 zł. Postępowanie trwa dość długo mniej więcej 6 miesięcy.

ABONENT A. B. 1) Nie można liczyć więcej, niż faktyczną ilość dni.

2) Może się Pan poinformować w Izbie handlowo-przemysłowej.

3) Konieczna koncesja.

4) Stargę musi wnieść adwokat.

SWALY CZYTELNIK W WADOWICACH. Według okólnika M. Sk. Nr 147 z 30 stycznia br. wystarcza Panu jedno tylko świadectwo przemysłowe. Oczywiście ma Pan też tylko jeden raz płacić podatek obrotowy.

NADEŚLANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada

Dr. HENRYK LEUCHTER

specjalista chorób skór. i wener.

powrócił — ordynuje od 3—5

Kraków, Straszewskiego 2.

Telefon 2720

ADWOKAT Dr. D. BULWA

Kraków, ul. Grodzka 49, II. p.

powrócił.

Adwokat Dr. S. HOROWITZ

Kraków, ul. Grodzka L. 15

powrócił.

Dr. Michał Leinkram

lekaz — powrócił

Kraków, Sebastjana L. 22. — Tel. 1108.

DR. KURT GRUENWALD (Jerozolima).

„Dobry nabytek“

Pisma palestyńskie doniosły niedawno że Jyd amerykański Mr. Black ofiarował 15.000 dolarów na „Koren Kajemet“ celem założenia fermi rolniczej dla dziewcząt.

Ostatnio spotkałem się w Gasteinie. Wróciłem właśnie z Dolomitów i zatrzymałem się na pół dnia w Gasteinie, by przeprowadzić mały eksperyment statystyczny ile znajomych można tu spotkać na spacerze w ciągu pół godziny. Nie przeszło i dziesięciu minut, a już natknąłem się na niego.

— „Hallo, mr. Black, how do you do?“ Radość obustronna. W „Erzherzog Johan“ znaleźliśmy spokojny kąt i mr. Black otworzył przedemną swe serce, przepelnione goryczą. Przedewszystkiem, te ciągle deszcze. (Jeszcze nigdy nie widziałem Gasteinu przy innej pogodzie). Poza to musiał we Wiedniu, w parku miejskim, — umknąć przed hakem-konuzlerami. To mu już zupełnie popsło humor.

— „Well, nie chcą mnie tu mieć, to wydajmy swoje dolary gdzieś indziej“. Kufry są zapakowane, bilet do St. Moritz anulowany.

Nemawiałem go, by przyjechał do Wiednia na Kongres Sjonistyczny ale napróżno. Nie jest sjonistą, a do Wiednia, newer! I tak pożegnaliśmy się.

W dwa dni po moim przybyciu do Palestyny przez czytałem gazecie, że mr. Black z Nowego Yorku

„Haibar“ nieznane plemię żydowsko-beduińskie

Jerozolima, (ZAT). Bawiący obecnie w Jeruzolimie sekretarz poselstwa Wahabitów, pan Nissim Tager, syn nadrabina Damaszk, wygłosił tu ciekawy odczyt o istnieniu wojowniczego plemienia żydowskiego wśród beduinów Środkowej Arabii.

P. Tager opowiada, że niedawno temu odwiedził plemię, znane pod nazwą „Haibar“ w Arabii środkowej. Plemię liczy 60.000 osób, z których połowa nosi broń. Żyją oni z hodowli bydła i grabieży. „Haibar“ zawarł przy mierze z wojowniczym plemieniem Wahabi-

tów o wzajemnej pomocy wojennej. „Haibar“ walczyli po stronie Wahabitów i wielu z nich otrzymało odznaczenia, a niektórzy nawet są wyższymi oficerami w armii sultana Ibn Sauda.

Również minister skarbu sultana Ibn Sauda jest żydem imieniem Mordchaj Joffe. Plemię „Haibar“ świętuje soboty i Jom-Kipur i przestrzega rytuału obrzezania, posiada również stare rodady. Przynależni do tego plemienia tęsknią za Palestyną i wyrażają pragnienie służyć w armii żydowskiej w Erec Izrael.

Lord Plumer nadal pozostaje na stanowisku Wysokiego Komisarza Palestyny

London, (ZAT). Pisma żydowskie donoszą o rzekomem ustąpieniu lorda Plumera ze stanowiska Wysokiego Komisarza Palestyny.

Jak się ZAT.-na dowiaduje z wiarogodnego źródła, wiadomość powyższa jest bezpodstawną. Lord Plumer znajduje się obecnie na urlopie i bawi we Włoszech. Wkrótce jednak wraca do Palestyny.

Obywatelstwo palestyńskie dla urzędników sjonistycznych

Jerozolima, (ZAT). Przed wyjazdem z Palestyny, zwrócił się pułkownik Kish, kierownik palestyńskiej egzekutywy sjonistycznej, z wezwaniem do ogółu urzędników organizacji sjonistycznej, aby dołożyli wszelkich starań celem pozyskania obywatelstwa palestyńskiego, nie cofając się przed żadnymi trudnościami. Pułkownik Kish wyluszcza szczegółowo wszelkie przewidziane trudności, wyraża jednak jednocześnie bezgraniczne zaufanie do władzy mandatowej, która naturalizowanych obywateli Palestyny otaczać będzie opieką, z jakiej korzystają obywatele angielscy.

ADWOKAT

Dr. I. CHOROWICZ

Kraków, ul. Gołębia 16

powrócił.

Nauczycielka

z dyplomem uniwersyteckim urządza lekcje zbiorowe języka francuskiego dla dzieci od lat 5—7, 8—9, 10—12

Liczba dzieci ograniczona. Metody najnowsze. Opłata miesięczna 8 zł. — Zgłosz. codziennie od 3—4 popołudniu ulica Jasna L. 5, II. p.

312.674 emigrantów przybyło do Ameryki w ciągu ostatniego roku imigracyjnego

Waszyngton, (ZAT.) W ciągu ostatniego roku urzędowego, kończącego się 30 czerwca 1926 r. przybyło do Stanów Zjednoczonych 496.106 imigrantów. Z liczby tej pozwolono pozostać w kraju na stałe 321.674 osobom, 164.667 emigrantów przybyło do Stanów Zjednoczonych na zasadzie kwoty ich krajów. Liczba ta jest o 8.700 większą niż za rok ostatni. 11.154 było kobiet i dzieci obywateli amerykańskich, wpuszczonych do Stanów Zjednoczonych poza kwotę. 1.551 — duchownych i profesorów wraz z żonami i dziećmi, 150.299 przybyło z krajów, nie podlegających kwocie. Resztę stanowią urzędnicy państw zagranicznych, turyści i inni, którym pobyt w Stanach Zjednoczonych został dozwolony na czas ograniczony.

—o—

DZIESIĘĆ TYSIĘCY DOLARÓW DLA KOMITETU SCHWARZBARTA. Z New Yorku wysłano 10.000 dolarów zebranych na rzecz komitetu Schwarzbarta w Paryżu.

„HABIMA“ W BERLINIE. Hebrajska „Habima“ z Moskwy rozpoczyna z dniem 1. października b. r. występy w Berlinie.

W BERLINIE zmarł znany antysemita Müller v. Hausen, autor niemieckiego wydania „protokołów mędrców Sjonu“. Przez długie lata prowadził on agitację przeciwko wszystkim mu, co pozostaje w związku z żydostwem. Za oszczerstwa i potwarze, rzucane pod adresem Żydów był często pociągany do odpowiedzialności sądowej.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc wrzesień.

ofiarował Keren Kajemet 15.000 dolarów na zakup ziemi na fermę dla dziewcząt. A po upływie dwóch dni siedzieliśmy znowu razem, tak, jak wtedy w Gasteinie. Ale tu deszcz nie padał, a i twarz mr. Blacka była pogodniejsza, niż wówczas. Przy szklance herbaty opowiedział mi, jak to się stało. „Mauretania“ udała się na morze Śródziemne. A gdy się jest w Egipcie, chce się przecież zwiedzić... Ah it was very interesting! Jerozolima i inne miasta historyczne podobały mi się. Lecz najbardziej zachwycał się pracą chaluców. Szczególnie kwuce, zbudowane na zasadach komunalnych imponowały strasznie Amerykaninowi, wielkiemu kapitaliście.

„Well, wielkim bogaczem nie jestem, dotychczas dawałem rocznie 500 dolarów na Palestynę. W testamentie zapisałem również pewną sumę na ten cel. Ale gdy ujrzałem wszystko naocznie, powiedziałem sobie: „Well, jeżeli dasz to pieniądze teraz może sam jeszcze zobaczysz owoce. Wtedy zacząłem się przyglądać i zastanawiać, na co by tu dać. Myśl założenia fermy dla dziewcząt spodobała mi się bardzo. Gdy się chce budować państwo, trzeba mieć przedewszystkiem dobre gospodynie, dobre wieśniaczki, które potrafią prowadzić dom.“

Sucho i spokojnie opowiedział mi mr. Black tę historię, jakby to był jakiś interes, który zawarł. Lecz twarz jego promieniała, jak u ludzi w chwili ekstazy religijnej.

Nazajutrz pojechaliśmy obejrzeć ziemię, którą miało zamierzać zakupić. Prowadził nas naczelny agro-

nom Keren Kajemet p. Ettinger ojciec duchowy, ferm dla dziewcząt, człowiek, który zna dobrze agrykulturę połowy świata, i który potrafił dokładnie ocenić specyficzny problemat kobiecej pracy na roli w Palestynie i wystąpił z hasłem „Zakładajcie fermy dla dziewcząt!“

Ziemia ta leży pomiędzy bogatymi plantacjami pomarańczy Rechobethu i Nes-Zionah, blisko mogiły „Prokoka Reubena“, dokąd Arabowie chodzą na pielgrzymkę. Śliczny szmat ziemi, który łatwo będzie zaopatrzyć w wodę. Niedaleko stąd zakładają Żydzi bułgarscy kolonję, będzie tu też eksperymentalna stacja rolnicza. Tam gdzie obecnie widać rzadkie zboże ekstensywno gospodarki fellachów arabskich za parę lat będzie wielki bogaty sąd pełen drzew owocowych i intensywna kultura warzyw.

Wieczorem znowu byliśmy razem. Mówiliśmy o znaczeniu ferm dziewczęcych w walce z handlem żywym towarem prowadzonym w Europie, o najrozmaitszych sprawach. Mr. Black był rozradowany, wyglądał bardzo znęcony. Chciałem go zostawić samego, lecz naraż obudził się jakby się ożywił, zapalił cygaro i zaczął mi wyliczać:

„Dwieście dziewcząt kończy w ciągu dwóch lat, za dziesięć lat będzie tysiąc wieśniaczek żydowskich, tysiąc kobiet, które znowu wychowują żydowskich wieśniaków. Well, Dobry nabytek!“

—o—

„Dla dobra sprawy“

Pod powyższym tytułem czytamy w „Głosie Prawdy“:

A niektóre organy prasy polskiej wciąż z o burzeniem pytają: „czy adwokat polak może bronić — z wyboru — oskarżonych o komunizm?“ Odpowiadają: nie, nie może, i oddają potępieniu ogółu tych adwokatów i te rady adwokackie, które myślą inaczej. Czy zważają się pod wpływem przykładu — procesu, o którym piszemy poniżej?

Miasteczko Gniewoszowice powiatu kozienickiego, a ziemi radomskiej jest tak niewielkie, że jeśli stanąć na jednym jego krańcu, to widzieć wszystko i wszystkich: całe miasteczko i wszystkich mieszkańców. Nie ma tu miejsca na tajemnicę i wszyscy wiedzą wszystko o sobie i o innych. A chociaż istnieje w miasteczku związek zawodowy pracowników przy myślnym skórzanego, specyficznym podobno, wrzeliwego na agitację komunistyczną, jednakowoż, dotychczas na terenie miasteczka żadnych komunistycznych ruchów, wstrząsów i rewelacji nie było. W litaniach komunistycznych „likwidacyj“, dokonywanych przez policję polityczną o Gniewoszowice dotychczas nie było mowy, nie było mowy o tem, aby ja kakolwiek „likwidacja“ była konieczną.

Ale wybuchnął w Gniewoszowice, na ekonomicznym podłożu — strajk. Drobne a ważne interesy strajkujących bronione były przez nich zaciekle, namiętnie, i jak to bywa, bez po szanowania dla nietykalności przeciwnika. Młodzi Żydzi, kamasznicy miejscowi, z właściwą wschodniemu temperamentowi pasją, prażyli łamistrajków; dwóch z pośród nich, braci — Dyerów, którzy pracy zaniechać nie chcieli i zrezygnowali ze strajku — bardzo dotkliwie pobili i upokorzyli. Posępny bóg zemsty ulokował się w duszach sterroryzowanych ludzi.

Dla obserwującej z boku policji politycznej był to moment psychologiczny. Policja polityczna w miasteczku Gniewoszowice w stołeczne subtelności się nie bawi. Strajk, związek skórzany i młodzi Żydzi — są to pierwiastki, z których wedle wywiadowczej tęcznej chemii otrzymuje się niewątpliwie reakcja komunistyczna. Tylko źli obywatele, źli Polacy mogą wątpić, że dla dobra ojczyzny, należy bezwzględnie na tych trzech pierwiastkach nakleić złowrogą etykietę zdrady stanu i srogiego 102 artykułu kodeksu karnego. A że to teoretyczne przeświadczenie defensywy trzeba ja kować dla sali sądowej spreparować, ozdobić i podać — to się da zrobić. „Dla dobra sprawy“ należy pomóc sprawiedliwości. Od tego są artyści swego kunsztu.

Artystą jest kozienicki wywiadowca Bachner. Jego głęboka i naturalna znajomość języka żydowskiego, wielce odbijająca się na jego polskiej mowie, pomaga mu działać w ośrodku żydowskim. Rozumie, co Żydzi mówią, zna wszystkie — ich fortele i sposoby — jest specjalistą od „żydowskich interesów“. Ma zaufanie swoich zwierzchników i może z łatwością używać swych talentów do wmawiania w nich rzeczy niestworzonych, a żydowskich. Za to czystość swojej „polskiej“ duszy atestuje ciągłą litaniją do „państwa polskiego“, „sumienia“, „ojczyzny“. Jakoś dotychczas nikt go z niesmakiem nie prosił zostawić te rzeczy w spokoju. W każdym razie to, co Bachner podał lub wymyślił w swym żargonie, to wywiadowca Przybylski powtórzy poprawnie i opisowo, to zwierzchnik Magas zacytuje z pewnością siebie, jako własną, lub sprawdzi na obserwacje, a kierownik Maroszo — niby głosnik w radio-aparacie, trzykrotnie wzmagającym siłę jakiejś jednej słabej fali — z autorytetem „władzy“ i powagą przekonania rzuci na szalę losu jakiemu oskarżonemu.

Bachner zrozumiał, co się dzieje w duszy Dyerów. Zużytkował wszystko: i chęć odwetu, i rozbudzoną nienawiść do napastników i zniechęcenie do miasteczka, „gdzie pracować nie dają“. Wmówił łatwo w rozgoryczonych i rozgniewanych młodych Żydków, że drogą skargi o pobicie u sędziego pokoju nie się nie

wskóra, ale za to pocichu, zdaleka zemścić się można dotkliwie. Bo przecież ci strajkownicy muszą być komunistami — czyżby inaczej pobili tak dotkliwie Dyerów? — a z komunistami rozprawa szybka. Trzeba tylko powiedzieć, z początku na posterunku, później u sędziego śledczego, że w związku zawodowym były zebrania „antypaństwowe“, zbierało się 50—60 ludzi i była „akademja“ na cześć zabójcy Cechnowskiego. Więcej nie trzeba; nie za to Dyerom nie będzie od gniewoszkowskich współwyznawców; bo Bachner zaraz postara się dla nich o zagraniczne paszporty a zresztą nazwiska ich nikt znać nie będzie; „czyście słyszeli, żeby kiedy w sądzie mówiono nazwisko konfidenta?“

Uśmiechnęło się to wszystko Dyerom; i zemsta i wyjazd z obrzydłego Gniewoszowice; — nie ostali się przed tą ponętą; poczucie „praworządności“, jeśli tkwiło w nich nawet — na widok tak zręcznego przedstawiciela „władzy“, jak Bachner, zamilkło. W posterunku poraż pierwszy dali swe zeznania; tu poczuli na sobie ciężar Bachnerowskiej dłoni: „teraz cofnąć ich nie możecie, bo za fałszywe zeznanie — pięć lat więzienia“. Zawiózł ich do sędziego śledczego, z wyuczoną lekcją w głowie; swym pół-polskim, pół-żydowskim żargonem opowiedzieli, co chcieli; sędzia śledczy zredagował z ich belkotu dwa śliczne artykuły ze słowami: „roztępienia jego miały charakter wyłącznie teoretyczny“; „przetworzenie zwią-

ku zawodowego w polityczny“, „dobrobyt warstw robotniczych“, „Perelsztajn pogłębiał idee Zalcmana“. I sześciu młodych Żydów Zalcman, Celnikier, Perelsztajn, Fajnberg, Rubinštajn i Rozen stanęli po sześciomiesięcznej prewencji więziennej przed sądem okręgowym w Radomiu, oskarżeni o zdradę stanu.

Bachner zapewniał, że działa dla dobra „państwa polskiego“ i mówi prawdę; wywiadowca Przybylski — że „dla dobra sprawy“ w żaden sposób nie można było zbadać nikogo z 50—60 słuchaczy zebrania „komunistycznych“, czy rzeczywiście miały tam miejsca „antypaństwowe“ rozmowy i agitacja. Tonące oskarżenie starał się wydobyć sam Bachner, który uroczyście zapewniał, że on Bachner, wywiadowca, jak zły szeląg znany każdemu komuniście — bywał, ot tak sobie, zupełnie swobodnie, bez wszelkich przebrań, na zebraniach komunistycznych w Gniewoszowice, gdzie wszyscy, wszystkich znał.

Dynarowie swe oskarżenia cofnęli, rolę Bachnera opowiedzieli przejmująco i przekonywująco, artykułów sędziego śledczego, przeczytanych z racji sprzeczności z zeznaniami w sądzie, wysłuchali z widocznym ukontentowaniem: „tak pięknie pisze“ — ale odpowiedzeli: „my tego nie rozumiemy“.

Sąd okręgowy uniewinnił wszystkich oskarżonych.

Z wytrawnym spokojem przewodniczył sądu Sawicki, w asyście sędziów Skowrońskiego i Walewskiego. Oskarżał dyskretnie i bez nalegań prokurator Tomaszewski; bronili adwokaci z Warszawy: Kazimierz Rettinger, Leon Berenson i Leon Okręt.

Wiadomości z kraju

Ksiądz podburza ludność chrześcijańską przeciw Żydom

Koło żydowskie otrzymało następujące pismo od mieszkańców żydowskich we wsi Korytnicy pow. Jędrzejów.

We wsi Korytnicy, pow. Jędrzejowski województwa Kieleckiego, ksiądz Jan Zwoliński podjudza lud do agresywnych wystąpień przeciwko ludności żydowskiej. Nie pozwala ludności chrześcijańskiej wchodzić do nas po zakupy. Zabrania im wynajmować Żydom furmanki na wyjazd na targi. Ksiądz często przechadza się przed naszymi domami, aby nie wpuszczać ludności chrześcijańskiej za siebie do nas, a jeżeli ktoś z mieszkańców jedzie z nami, lub rozmawia z nami, nazywa ich ksiądz ku metrami żydowskimi.

Dotychczas żyliśmy w zgodzie z ludnością chrześcijańską

Ludność chrześcijańska jest zmuszona stosować się do poleceń księdza, gdyż grozi im z ambony, że ich wyklnie i nie będzie ich spowiadał. Widząc po dwóch tygodniach, że ksiądz coraz surowiej domaga się od ludności chrześcijańskiej strzeżenia jego namów, tedy udaliśmy się do księdza aby nie wyrządzał nam krzywd grozących nam nędzą i ruiną. Ksiądz w odpowiedzi, oświadczył nam, że musi wszystkich tutejszych Żydów wykorzeńić. Poczyniliśmy starania u władzy, tj. w gminie Sotków. Komendatura żadnych jednak kroków dotychczas nie przedsięwzięła.

Koło żyd. zwróciło się do Ministerstwa spraw wewnętrznych z prośbą o interwencję.

Echa rewelacji „Głosu Prawdy“ o urzędzie śledczym

W związku z ogłoszonymi przez „Głos Prawdy“ rewelacjami w sprawie działalności warszawskiego urzędu śledczego informujemy, że władze centralne bynajmniej nie zostały rewelacjami temi zaskoczone. Są one dokładnie obeznane ze stosunkami, jakie na terenie urzędu śledczego w Warszawie panowały i wskutek tego zarządzona została ostatnio reorganizacja tego urzędu oraz przekazanie całego szeregu spraw władzom prokuratorским celem pociągnięcia niektórych urzędników do odpowiedzialności.

Godzi się dodać że min. Młodzianowski pościł zreorganizować urzędy śledcze w całym Państwie, aby doprowadzić do pomyślnej sanacji w tej dziedzinie administracji.

—o—

PRZEMYŚL. (Kor. wł.). Zgromadzenie Stow. drobnych kupców.

W niedzielę 22 bm. odbyło się we własnym lokalu zgromadzenie stowarzyszenia drobnych kupców. Re-

ferent przewod. p. Salzberg w dosadnych słowach przedstawił dzisiejszy stan drobnego kupca i straganiarza żydowskiego wywodząc, że wobec kryzysu gospodarczego i ruiny materialnej jedyną możliwą bronią jest organizowanie się kupiectwa żydowskiego. Stowarzyszenie drobnych kupców stało zawsze w obronie upadłych wspierało biednych przy wykupywaniu patentów, udzielało pomocy chorym, interwenjowało w sprawie zapomogi świątecznej itp. Obecnie kiedy Joint finansuje i pomaga gospodarczym instytucjom tem bardziej należy być zorganizowanym, wzywa więc wszystkich drobnych kupców, aby przez stworzenie silnego stowarzyszenia umożliwili pracę około polepszenia swego jutra. Zaznacza również, iż stowarzyszenie otrzymuje sekretarza, który prowadzi biuro porady prawnej dla członków towarzystwa. Nad referatem rozwinęła się bardzo żywa dyskusja. Wiele czasu zajęła dyskusja nad gospodarką banku Iki. W sprawie tej uchwalono nast. rezolucję „Zgromadzenie Stow. Drobnych Kupców w Przemyslu poleca swemu przewodniczącemu p. Salzbergowi, aby na najbliższym posiedzeniu wydziału Związku kredytowego (bank Iki) przeformował uchwałę w kierunku zwolnienia nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z porządkiem dziennym: zmiana statutu celem zmniejszenia dotychczasowej stopy procentowej przy udzielaniu pożyczek jakoteż umożliwienie spłaty pożyczek przez dłuższy okres czasu, niż dotychczas“.

T.

SAMBOR. (Kor. wł.). Z działalności „Ezry“. — Żyd. Komitet Ratunkowy. — Walne Zgrom. „Biblioteki Ludowej“. — Związek urzęd. Pryw. — Z teatru.

Zywa działalność wykazuje towarzystwo pomocy emigr. do Palestyny „Ezra“. Ostatnio urządzonego zbiorke uliczną i festyn w Spasie, co przyniosło pokaźny dochód. Wielce zasłużonym dla towarzystwa stał się jego kierownik p. S. Gärtner.

Ostatnio został na nowo powołany do życia Żyd. Kom. Ratunkowy. Z inicjatywy komitetu centralnego we Lwowie podjęto swą działalność towarzystwo „Grails Chesed“. Komitet otrzymał na ten cel 150 dolarów. Kierownictwo złożone z ludzi poważnych i ogólnie szanowanych załatwia podania o pożyczki sprawiedliwie, nie ulegając żadnym wpływom ubocznym.

Dnia 22 VIII odbyło się Walne Zgromadzenie tow. „Zydowska Biblioteka Ludowa“ pod znakiem hebraizacji tejsze. Kierownictwo Biblioteki, tak ważnej placówki kulturalnej, spoczywało dotąd w rękach p. G. jednego z ostatnich mohikanów asymilacji, (który wstawił się skandalnie w sprawie wywieszenia w lokalu Biblioteki portretu Weizmana) zostało złożone w ręce znawcy sjonisty mgr. Bleiberga. Pomocno powołano do życia komisję złożoną z 5 hebraistów, dla zakupu książek hebrajskich. (Biblioteka nasza

KRONIKA

Sierpień

26

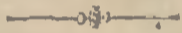
Czwartek

16 Elul

Wschód
słońca
4 m. 36Zachód
słońca
18 m. 38Odczyt inż. S. Kaplańskiego
w Krakowie

Jak już donosiliśmy odbędzie się w niedzielę, dnia 29 sierpnia w sali Teatru żydowskiego (Bocheńska 7) odczyt członka Egzekutywy Syjonistycznej w Palestynie p. inż. S. Kaplańskiego. P. Kaplański jest jednym z najwybitniejszych znawców problemów palestyńskich, toteż odczyt jego o Palestynie, gdzie p. Kaplański zajmuje stanowisko kierownika departamentu kolonizacji, jest oczekiwany z wielkiem zainteresowaniem. Tezy odczytu n. t. „Obecna sytuacja w Palestynie“ brzmią:

- 1) Palestyna w świetle polityki międzynarodowej, 2) Międzynarodówka socjalistyczna a robotnik palestyński, 3) Labour Party a odbudowa Palestyny, 4) Polityka emigracyjna i kolonizacyjna robotników palestyńskich, 5) Kooperatywa, czy prywatna kolonizacja, 6) Renesans arabski a Żydzi, 7) Sytuacja polityczna w Palestynie, 8) Kryzys, jego przyczyny i skutki, 9) W jakim kierunku będzie się rozwijała odbudowa Palestyny, 10) Walka o socjalizm w Palestynie.

— ODNOWIENIE GMACHU MAGISTRATU

Przed kilku dniami zostały podjęte roboty około odbudowy gmachu magistratu, który w maju b. r. padł pastwą pożaru. Dotąd wzmocniono mury fasady, nadwątłone ogniem, wyprawiono szczyt fasady i wykonano strop betonowy nad spaloną salą Rady miejskiej na 2-giem piętrze. Na cele odbudowy pałacu Wielopolskich przyznał rząd gminie m. Krakowa kwotę 100,000 zł., z czego wyasygnował już 75 tysięcy zł. Pozostała kwota będzie wypłacona we wrześniu br. Ponadto otrzymał zarząd miasta 100,000 zł. tytułem odszkodowania od Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, a nadto na skutek interwencji wiceprezydenta m. Dra Wielgusa, od tejże instytucji pożyczkę w kwocie 200,000 zł. na odbudowę spalonej sali Rady miejskiej.

— Z CENTRALNEGO KOMITETU RATUNKOWEGO.

Na wczorajszym posiedzeniu żydowskiego komitetu ratunkowego złożył przewodniczący Dr. Landau sprawozdanie z dotychczasowej działalności komitetu. Komitet udzielił pożyczek zamieszkałym w Krakowie kupcom i rękodzielnikom żydowskim w łącznej kwocie 70,000 zł., a ponadto subwencje komitetom ratunkowym, utworzonym w miastach prowincjonalnych zach. Małopolski. Po przyjęciu sprawozdania do wiadomości i po załatwieniu szeregu spraw administracyjnych uchwalono na wczorajszym posiedzeniu dalsze subwencje na cele komitetów prowincjonalnych.

— WPISY NA STUDJA FARMACEUTYCZNE

na Wydziale Farmaceutycznym Uniw. Jagiellońskiego, w roku szk. 1926/7 rozpoczną się w połowie września. Ze względu na brak miejsc w pracowniach przyrodniczych wydziału filozoficznego przyjęta będzie, jak corocznie, ograniczona tylko ilość kandydatów, posiadających stosunkowo najlepsze kwalifikacje i najwięcej uprawnień, ze szczególnem uwzględnieniem pochodzących z Zachodniej Małopolski i przyległych jej części Rzeczypospolitej. Pragnący zapisać się na I. rok studjów na oddziale farmaceutycznym U. J. winni wnieść podania do Dyrekcji O. F. (Instytut Chemiczny Uniw. Jag. Kraków, ul. Jagiellońska 22, I. p.) w czasie od 1. do 10. września, załączając 1) metrykę urodzenia 2) świadectwo dojrzałości. Lista przyjętych zostanie podana do wiadomości w dniu 13. września na tablicy w

Hebrajskie pedagogium przy organizacji „Tarbut“ w Krakowie

Powstałe w ostatnich latach na ziemiach polskich szkolnictwo żydowskie ma przed sobą mnóstwo trudności do zwalzenia. Pominąwszy fakt, iż ciężar finansowy całego szkolnictwa średniego i prawie że całego powszechnego spoczywa wyłącznie na barkach rodziców lub też specjalnie utworzonych stowarzyszeń kulturalno-oświatowych, ma przed sobą szereg trudności natury czysto pedagogicznej. Jedną z najdotkliwszych bolączek młodego naszego organizmu szkolnego jest brak pełnokwalifikowanych sił nauczycielskich do języka i literatury hebrajskiej oraz do przedmiotów judaistycznych. Nie posiadamy dotychczas instytucji, któraby wydała pedagogów przygotowanych teoretycznie do swej pracy zawodowej w zakresie nauk judaistycznych w tej mierze, co dyplomowani nauczyciele, otrzymujący swe fachowe wykształcenie na uniwersytetach w wszelkich dziedzinach nauki, objętych fakultetem filozoficznym. Absolwenci istniejących w kilku stolicach Europy seminarjów rabinackich nabywają tam wprawdzie w ciągu kilkuletnich swych studjów wcale gruntowną wiedzę w wymienionym zakresie nauk, są oni jednak przez cały czas przyspobieni do zawodu kaznodziejsko-rabinackiego, a nie pedagogicznego. Prócz tego nauka języka hebrajskiego odbywa się w tychże seminarjach ciągle jeszcze w przestarzałych nie odpowiadających naszym wymogom formach a nowoczesna literatura hebrajska bywa bardzo nieznacznie uwzględniona lub też całkowicie pominięta.

To też od kilkunastu już lat czynione są starania przez liczne jednostki i zrzeszenia dbające o dobro naszego szkolnictwa do wypełnienia tej luki i do utworzenia instytucji, która uznając w pełni znaczenie języka hebrajskiego jako naszego języka odrodzeniowego wprowadziłaby swych słuchaczy w wszelkie dziedziny wiedzy judaistycznej. Pierwszą taką próbą było założone jeszcze w latach wojennych „Pedagogium“ w Wiedniu a następnie powstała przed dwoma laty analogiczna instytucja we Lwowie. Działalność obu tych zakładów a zwłaszcza wiedeńskiego, okazała się bardzo owocną i wydała wcale pomyślne rezultaty.

By i naszej młodzieży, studjującej na Wszechnicy Jagiellońskiej dać możność i sposobność kształcenia się w wszelkich gałęziach judaistyki, grono osób zainteresowanych tą sprawą powzięło plan założenia podobnej instytucji w Krakowie. Plan ten znajduje się obecnie w przededniu realizacji.

Przy Organ. „Tarbut“ w Krakowie uruchomione zostaną z początkiem października br. dwuletnie kursy pedagogiczne z programem nauk wzorowanym na pedagogium wiedeńskim. Szereg znanych sił fachowych i wytrawnych pedagogów daje rękojmię, że kursy będą postawione na należytych poziomach i prowadzone w duchu ściśle naukowym.

Zydowska młodzież akademicka w Krakowie pragnąca poznać skarby wiedzy judaistycznej niezawodnie zrozumie znaczenie i wagę nowopowstającej instytucji i w zwartej liczbie wstąpi w szeregi jej słuchaczy.

Wykonanie wyroku śmierci na potrójnym mordercy Zielińskim

Kat Maciejewski przyjechał do Krakowa. — Egzekucja dziś o godz. 7-mej rano.

Jak wiadomo, trybunał sądu przysięgłych w Krakowie podczas czerwcowej kadencji skazał Stanisława Zielińskiego, sprawcę potrójnego mordu w cegielni w Płaszowie, na karę śmierci przez powieszenie. Spółnik jego Jan Piwowarczyk, który w czasie popełnienia zbrodni nie miał ukończonych 20 lat, został zasądzony na 15 lat ciężkiego więzienia. Zieliński przyjął wówczas wyrok, zaś obrońca Piwowarczyka adw. Dr Kohane wniósł zażalenie nieważności w imieniu Piwowarczyka, które zostało dnia 7 lipca br. odrzucone przez Sąd Najwyższy w Warszawie. Równocześnie zgodnie z procedurą karną Sąd Najwyższy przedłożył akta w sprawie Zielińskiego ministrowi sprawiedliwości, skąd odesłano je do kancelarii cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.

We wtorek, dnia 24 bm. wróciły akta do krakowskiego sądu okręgowego z zawiadomieniem, że Prezydent Rzeczypospolitej nie uśkawił Zielińskiego, wobec czego natychmiast przystąpiono do przygotowań dla wykonania wyroku. Bawiący na urlopie prezes sądu Pele wrócił wczoraj do Krakowa dla wydania potrzebnych zarządzeń. Na dziedzińcu więzienia św. Michała, na którym dawniej wykonywane były egzekucje przez rozstrzelanie w czasie są

dów doraźnych, ustawiono szubienicę.

Wczoraj o godzinie 11 przedpołudniem sso. Dr Kaczmarski, jako przewodniczący trybunału, który zasądził Zielińskiego na śmierć na mocy werdyktu sędziów przysięgłych, udał się do celi skazańca wraz z wotantami sso. Buratowski i sso. Warchałowkim, oraz przedstawicielami prokuratury i zakomunikował Zielińskiemu, że wyrok zasądzający go na śmierć przez powieszenie stał się prawomocny i zostanie nazajutrz wykonany. Zieliński wiadomość tę przyjął z tymsamym cynizmem i spokojem, z jakim zachowywał się podczas rozprawy.

We środę wczesnym rankiem przyjechał do Krakowa z Warszawy kat Maciejewski i zgłosił się w prezydium sądu, przedkładając polecenie wykonania egzekucji. Termin egzekucji naznaczony został na dziś, czwartek, godzinę 7 rano. Zawiadomione organa policji wydały zarządzenia dla utrzymania porządku przed zabudowaniami więzienia i sądu.

Dzisiejsza egzekucja jest pierwszym wyrokiem śmierci w Krakowie, wykonanym przez powieszenie, od czasu powstania państwa polskiego.

głównym gmachu chemicznym Uniwersytetu (adres j. w.). Bliższych informacji, dotyczących studjów farm. udziela Dyrekcja Studium Farm. począwszy od 1. IX. codziennie w godzinach urzędowych (12 -1).

— ZUCHWAŁY NAPAD WŁAMYWACZY NA MIESZKANIE. Ubiegłej nocy włamali się do mieszkania dra Edmunda Rosenhaucha, okulisty przy ul. Dunajewskiego, handyci, którzy po wejściu do mieszkania, uśpili jakimś narkotykiem pokojówkę Olę Mütz i ordynansa poczem skrepowawszy ich — zabrali się do płądrowania mieszkania. W chwili, kiedy już mieli opuścić mieszkanie zostali spłoszeni przez jakąś kobietę. Do uśpionych zawezwano lekarza dyżurnego pogotowia ratunkowego, który po energicznych zabiegach lekarskich przywrócił do przytomności ordynansa i poko-

jówkę. Włamywacze dostali się w ten sposób do mieszkania, że wybili szybkę w okienku obserwacyjnym a następnie przez wybity otwór wsunęli ręką odsunęli zatrask.

— ZASTRZELONA PRZEZ WARTOWNIKĄ. Ubiegłej nocy zawezwano pogotowie ratunkowe do Dąbia, gdzie na placu ćwiczeń 5 p. saperów nad Wisłą, postrzelona została przez żołnierza, pełniącego wartę, umysłowo chora Julja Kunówna, która błąkała się po obiektach wojskowych. Ciężko raną Kunówną, przewieziono do szpitala na oddział chirurgiczny, gdzie niebawem zmarła.

— SZTUKMISTRZ Z LUDWINOWA. Dnia 24. bm. tut. organa P. P. przytrzymały Witolda Bednarczyka (lat 16) zam. przy ulicy Ludwinówkiej w chwili gdy usiłowała sprzedać nieznanej kobiecie w ulicy Mostowej zamiast jedwabnej chustki okazanej jej

Pierwszy dzień obrad kongresu mniejszości nar. w Genewie

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Genewa, 25 8. (D) Dziś przedpołudniem nastąpiło tu otwarcie kongresu mniejszości narodowych. Pierwszemu posiedzeniu przewodniczył dr. Willan. W kongresie bierze udział 38 grup narodowościowych z 13 państw. Między innymi przybyli po raz pierwszy na kongres przedstawiciele ludności katalońskiej z Hiszpanji oraz delegacji mniejszości narodowych republiki austriackiej.

Na pierwszym posiedzeniu wygłosili przemówienia: Kurczyński imieniem mniejszości rosyjskiej z Estonji Leo Motzkin imieniem zjednoczonych delegacji żydowskich, Kaczmarek imieniem mniejszości polskich, oraz Schiemann imieniem delegacji niemieckiej z Lo-

twy. Następnie zjazd dokonał wyboru trzech komisji: kulturalnej, prawniczej i gospodarczej, które natychmiast rozpoczęły swe obrady.

Ukwestionowanie się grupy żydowskiej

Genewa, 25 8. ZAT. Przed rozpoczęciem kongresu wszystkie przybyłe na kongres mniejszości narodowych delegacje żydowskie obradowały na wspólnej konferencji, celem uzgodnienia swej taktyki i utworzenia jednolitej grupy. Przewodniczącym zjednoczonych delegacji żydowskich został wybrany p. Leon Motzkin.

Rząd dąży do stabilizacji kursu złotego na obecnym poziomie

Telefonem od naszego korespondenta.

Warszawa, 24 8. (Sih) Z Bydgoszczy donoszą: Na konferencji gospodarczej, która odbyła się wczoraj w Izbie handlowo-przemysłowej gen. dyrektor Banku Polskiego Mieczkow-

ski przedstawił zebranym sytuację finansową Polski, podkreślając stabilizację złotego i oświadczając, że rząd stara się obecnie, aby złoty nie spadł i nie podniósł się.

Zuchwały napad bandycki na autobus pod Warszawą

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 24 8. Sin. W dniu wczorajszym napadli bandyci na autobus wiozący 14 pasażerów. Napadu dokonano na drugim kilometry za Zegrzem. W miejscu owym pękła opona na jednym z koł, wobec czego szofer zatrzymał się do naprawy. Była to godzina 1 w nocy. W tym momencie wyskoczyło 4 bandytów z przydrożnych krzaków i grożąc pasażerom

rewolwerami zażądali od nich wydania pieniędzy i kosztowności.

Przerażeni pasażerowie oddali gotówkę około 300 zł. oraz wszystkie kosztowności. Po obrabowaniu podróżnych bandyci zamknęli ich na klucz w autobusie. Sledztwo na razie nie dało żadnych rezultatów.

Nowi władcy Grecji o swych planach

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 25. 8. (D) Wedle doniesień z Aten, adunat Konduriotis objął stanowisko prezydenta republiki. Nowy prezydent wydał manifest do ludności, w którym zaznacza że nowy rząd jest wrogiem dyktatury. Władzę obejmuje prez. Konduriotis z tym zamiarem, by jak najprędzej zwołać zgromadzenie narodowe.

W mowie wygłoszonej oświadczył gen. Konduriotis, że jest przekonany, że przywódcy polityczni nie będą utrudniali przeprowadzenia potrzebnych reform, których wypełnienia oczeka cały naród. Podkreślił on również, że rząd nie poweźmie żadnych zabiegów, któreby mogły naruszyć suwerenność narodu. Zasadniczo postanowiono utworzyć gabinet koalicyjny, przy czem przeważająco zostanie prawdopodobnie gen. Kondylis. Dziś rozstrzygnięta będzie obok składu gabinetu również kwestja pełnomocnictw prezydenta Republiki.

Pangalos pod zarzutem malwersacji pieniężnych

Londyn, 25. 8. PAT. Wolff. Według doniesień z Aten gen. Pangalos na zapytanie dziennikarzy, czy bierze sobie rozpoczęcia przeciwko niemu śledztwa

z powodu czynionych mu zarzutów, dotyczących malwersacji pieniężnych, odpowiedział twierdząco i podkreślił, że większa część jego majątku należy do jego żony.

Zona b. dyktatora prosi o litość...

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 25. 8. (D) Zona obalonego dyktatora Prngalosa zwróciła się do przedstawicieli mocarstw w Atenach z prośbą, by uratowali jej męża od grożącej mu kary śmierci.

Walki w Grecji?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Wiedeń, 25. 8. (D) Według wiadomości nadeszłych z Sofji, wczoraj popołudniu słychać było w okolicy Salonik silny ogień artyleryjski. W tutejszych dobrze poinformowanych kołach bałkańskich sądzą iż prawdopodobnie chodzi tu o walki artyleryjskie, które rozpoczęły się obecnie w poszczególnych garnizonach greckich pomiędzy wojskami stojącymi po stronie gen. Pangalosa, a zwolennikami nowego rządu.

Także w Hiszpanji grozi wybuch rewolucji wojskowej?

Paryż, 24 8. PAT. „Le Journal” donosi z San Sebastian, że dekret regulujący sprawę awansów oficerów inżynierji i artylerji wywołał jednomyślny protest zainteresowanych. — W związku z tem aresztowano gen. Monte, inspektora wojsk inżynierskich fortecy.

Paryż, 24 8. (K) „Journal” donosi z San Sebastian, że akcja hiszpańskich oficerów artylerji w sprawie awansów doprowadzić może do powstania. Uważa się za prawdopodobne przyłączenie się zwolenników Veylera Aguilery do ruchu oficerów artylerji.

Dookoła nominacji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25 8. (Sin.) Na miejsce ustępującego p. Łopuszańskiego wice-ministra oświaty, będzie mianowany zastępcą kuratora okręgu szkolnego łwowskiego p. Gajczak. Miejsce zaś kuratora okręgu szkolnego wolińskiego p. Sikory, obejmie dyr. państwowego gimnazjum im. H. Dąbrowskiego w Kutnie, p. Karol Kostro.

Warszawa, 25 8. (AW) Na stanowisko dyrektora departamentu politycznego min. spraw wewn., o którego obsadzie krążyły w ostatnich dniach różne pogłoski, ma być wyznaczonym dyr. departamentu w min. sprawie dliowości p. Kirst.

Warszawa, (AW) „Głos Prawdy” ponawia ostre ataki przeciw ministrowi skarbu p. Klarnerowi. Pismo dowodzi, że to, co się praktykowało przy rozdzielaniu kredytów w Banku Gospodarstwa Krajowego za czasów poprzedniego urzędowania p. Klarnera, jako wiceministra skarbu, oraz obecnie jest panamską wajacą na ogromną skalę. Podobnie krytykuje pismo szereg innych posunięć p. ministra skarbu.

Ranni podczas oglądania zwłok Valentina

Wiedeń, 25 8. (D) Donoszą z Nowego Yorku: Zwłoki zmarłego aktora filmowego Rudolfa Valentino wystawione zostały na widok publiczny w trumnie szklanej. Przed trumną zebrały się tysiące ludzi celem oglądania zwłok. — Scisk był tak wielki, że musiano skonsygnować policję, która zrobiła użytek ze swych pałek. Wiele rannych, po największej części kobiet musiano przewieźć do szpitala.

Próba nowego zamachu na pociąg w Niemczech

Berlin, 25. 8. PAT. Ubiegłej nocy usiłowali dokonać zamachu na pociąg na linii Berlin—Brau. Nieznani sprawcy zatarasowali tor kamieniami, aby w ten sposób doprowadzić do wykoślenia pociągu. Maszynista spostrzegł jednak na czas grożące niebezpieczeństwo i w ostatniej chwili wstrzymał pociąg.

Berlin, 25. 8. PAT. Frakcja demokratyczna Reichstagu wniosła do rządu Rzeszy interpelację z powodu niepewnych stosunków panujących w kolejnictwie niemieckim.

Wypadek samochodowy belgijskiej pary królewskiej

Paryż, 25 8. PAT. Według doniesień z Calsis obok miejscowości Mark auto, w którym znajdowała się belgijska para królewska, najechało na słup znajdujący się przy moście. Para królewska wyszła bez szwanku.

Z ostatniej chwili

Paryż, 25. 8. (K) „Echo de Paris” donosi z Londynu, że w ostatnich dniach odbyła się zupełnie potajemnie konferencja doradcy prawnego rządu Rzeszy, niemieckiej Gausa z rzeczoznawcami francuskim Fremageot i angielskim Hursilem. Zajmowano się kwestją przyszłej organizacji Rady Ligi Narodów. Rzeczoznawcy doszli wprawdzie do porozumienia co do kwestji powstałych miejsc, lecz zdaje się, że przeciw temu rozwiązaniu przygotowuje się gwałtowna opozycja ze strony mniejszych państw. I tak Belgja i Włochy nie są zadowolone, iż w konferencji nie uczestniczyli. W państwach skandynawskich nie zadowolone jest podobno o wiele większe. Państwa te wniosły już swój protest w Londynie. Niewiadomo zresztą dotąd jakie stanowisko zajmą obaj główni kandydaci na miejsca powstałe: Polska i Hiszpanja, mimo rozwiązania przez rzeczoznawców tej palącej kwestji.

OLBRZYMIA KRADZIEŻ. Z Łodzi donoszą: Onegdaj w nocy zakradli się złodzieje do mieszkania dentysty Żytnickiego i rodu nieobecność gospodarzy wykradli biżuterję wart. 20 tys. zł. oraz gotówką 18 tys. zł. Podejrzaną o współudział w kradzieży służącą aresztowano.

JEDNORAZOWA PROBA PRZEKONANA KAŻDEGO O JAKOŚCI
 Znane z dobroci
MASŁO DESEROWE
 z pasteryzowanej śmietanki z kłębnej
 sprzedaje firma:
Wojciech Olszowski w Krakowie
 przy Rynek

UCZENICE

z dobrych domów, przyjmie na mieszkanie z całodziennym utrzymaniem wdowa po adwokacie. Wikt doskonały. Opieka zapewniona. Fortepian w domu. — Wiadomość ul. Zyblikiewicza L. 9, III. p. drzwi Nr. 7.

Reklama

dźwignią handlu!

ŁAZIENKI PARYSKIE

ORAZ KĄPIEL RYTUALNA (MIKWA)
 w Krakowie, ul. św. Gertrudy 19
 gruntownie odnowione z komfort. urządzone (bielizna, mydło) ceny bardzo przystępne.

Problemy ogłoszenia

Powważna firma spedycyjna, poszukuje rutynowanej stenotypistki polsko niemieckiej do natychmiastowego wstąpienia. Rutynowane siły, posiadające powyższe kwalifikacje, złożą oferty w Adm. N. Dz. pod Nr. 273

Absolwentka filoz. ze szczegól. na znajomością języka niemieckiego, poszukuje posady guwernerki w Krakowie lub poza, ewent. zajęcia półdłowego (pomoc do gimnazjum, nauka gry na fortepianie oraz początków francuskiego). Zgłoszenia pod „Filozofka“ do Adm. N. Dziennika

Pracownik Ludwika Nusabeuma tą drogą bardzo przeprasza Mojżesz Zimetbaum.

W zakresie gimnazjum przygotowuję do wszelkich egzaminów. — Zgłoszenia pod „Nauczyciel gimnazjum matema tyk“ do Adm. N. Dz.

Dom murowany ze sklepem, urządzeniem i towarami zaraz przy kopalni do sprzedania z powodu choroby. Wojciech Baran, Brzeszera ad Oświęcim

Zgubiona książka wojskowa P. K. U. Kraków nr nr zwisko Jakób Goldwachs, unieważnia się

Chłopca do praktyki, poszukuje firma Emmer, Florjańska 45

MODNIARKI

zdolnej i samodzielnej, poszukuje się do Bielska. Zgłoszenia pod „F.“ do Adm. N. Dz.

Umieszczenie idealne dla 2-3 osób do 3-oh mieszkań lub noczenie w lepszych domów w Krakowie w centrum u bezskatnych. Wiad. Adwokat Dr. Kręgel, Kraków, Grodzka 32

Parianke lub ucznia szkół średnich (Żyd), przyjmie na mieszkanie z utrzymaniem inteligentna rodzina. Wiadomość z grzeczności u Fry Rubinstejn, ul. Gertrudy 24

„DYWAN“

Ktálnia dywanów i kilimów
 KRAKÓW-PODGÓRZE ŚW. KINGI 9 linja tram. 8 poleca
DYWANY I KILIMY bezkonkurencyjnie tanio. **Klinika dla naprawy dywanów perskich i kilimów.**

SKŁAD

o powierzchni około 400 m² ewent. z biurem 4-5 pokoi w mieście, poszukiwany. — Zgłoszenia pod „Skład murowany“ do Biura „Ruch“ Szczepańska

Adwokat

poszukuje **mundantki** stenografującej biegle po polsku i niemiecku. Zgłoszenia pod „H.“ przyjmuje Ad. N. Dz.

Zawiadam Sz. Panie, iż powróciłem i wykonuję nadal w moim zakładzie modele jesienne po cenach przystępnych.

Z poważaniem
Kirszteln, Kraków, Jana 11.

Dr. PRAW z praktyką powin. cjonalną poszukuje posady na prowincji od 15-go września 1926 roku. Zgłoszenia pod „Dr. Z.“ przyjmuje Administracja Nowego Dziennika.

Nowy rozkład jazdy ważny od 15 maja 1926.

Odjazd z Krakowa do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.	Przyjazd do	Godz.
Piotrowic	P 0:50	Bielska	3:17	Zywca	—	Cieszyna	7:12	Piotrowic	P 4:12	Wiednia	11:35
Bielska	4:15		7:30		8:30		9:27		8:20		19:29
Cieszyna	6:55		10:21		11:25		11:46		11:20		23:20
Zywca	9:40		12:52		14:59		15:28		16:13		—
Wiednia	14:20		17:55		19:00		19:24		18:50		—
	17:50		20:52		22:05		22:30		P 22:52		6:15
	21:10		0:27		—		—		—		—
Katowic	P 0:30	Trzebini	P 1:15	Katowic	2:50	Poznania	—	Warszawy	P 8:35	Lodzi	7:28
Dęblina	Z 7:15		8:16		9:30		—		—		—
Lodzi	Z 9:30		10:31		—		22:13		19:35		18:23
Warszawy	Z 10:05		11:06		12:31		22:13		—		—
Poznania	Z 18:30		14:38		16:15		—		P 21:10		20:25
	P 14:10		14:57		16:15		—		P 21:10		20:25
	16:20		17:35		—		—		—		—
	P 17:30		18:15		P 19:16		P 4:15		—		—
	Z 19:05		20:13		P 21:40		—		—		—
	Z 19:20		20:30		22:21		—		—		—
	P 19:55		20:40		P 21:40		P 4:15		5:35		4:40
	21:40		22:43		0:08		P 6:30		—		—
	23:55		0:43		2:50		—		—		—
	P 22:20		23:05		0:08		P 6:30		—		6:30
Tarnowa	P 2:20	Tarnowa	P 3:27	Rozwadowa	7:35	Rzeszowa	P 4:54	Lwowa	8:20	Krynicy	P 9:07
Rzeszowa	P 2:50		4:12		—		—		—		S 9:07
Lwowa	P 6:40		7:48		14:10		9:05		P 12:35		13:50
Krynicy	7:40		9:44		14:01		11:46		—		20:00
Rozwadowa	11:10		13:09		—		—		—		—
Zagorza	11:40		13:45		20:43		16:11		21:30		—
	P 12:55		P 13:56		20:43		15:15		P 18:40		—
	15:30		17:32		—		19:32		—		—
	20:02		22:03		2:45		—		—		6:50
	20:50		22:42		—		0:47		6:05		6:50
	22:30		0:20		—		—		—		6:50
	23:20		1:26		7:35		3:50		9:50		—
Suchej	P 2:35	Zakopanego	P 7:25	Rabki	S 5:48	Wadowic	7:28	Oświęcimia	—	—	—
Rabki	P 8:05		P 12:40		S 11:03		11:13	via Skawina	—	—	10:35
Zakopanego	8:50		15:43		13:20		11:13				—
N. Sącza	13:30		20:20		18:01		16:03				16:25
	19:10		—		S 23:42		22:22				—
	23:35		6:20		2:02		4:06				—
Bochni	§ 13:15	Kocmyrzowa	—	Wieliczki	7:50	Niepołomic	—	—	—	—	—
	* 16:20		—		13:40		9:06				—
	—		—		20:08		13:50				—
	—		—		—		20:15				—

Do Krakowa przyjeżdżają

Ze stacji:
 Piotrowic 9:03, 1037, 15:15, 19:00, 22:45. P 1:48.
 Bielska 7:20.
 Katowic 5:54, 8:25, P 9:45, P 12:35, 16:05, 20:25, 22:00, P 23:10, P 2:05.
 Warszawy P 2:08, 5:05, PS 6:10, 8:15, 16:42.
 Lwowa P 0:20, 6:27, 8:38, 7:30, 9:00, 13:40, P 15:52, P 17:05, 17:22, P 22:00, PS 23:47, 18:35, 20:45
 Krynicy 6:27, 15:52, P 22:00.

Ze stacji:
 Zakopanego 5:35, 15:02, 20:15, S 22:35, S 23:59.
 Rabki 6:50, 15:02, S 20:35, 23:59.
 Wieliczki 7:10, 12:10, 18:25.
 Oświęcimia via Skawina 7:37, 19:28.
 Niepołomic 8:10, 16:55.
 Kocmyrzowa 6:25, 12:25, 18:57.
 Tarnowa P 0:10, 5:25, 6:38, 7:30, 9:00, 13:40, 15:52, P 17:05, 17:22, 18:35, 20:45, P 22:00 PS 23:47.

Z Dworzec Zachodni, P posp. S sezonowy od 15 VI—15 IX., § tylko w soboty, * w dniu robocze do Słotwiny

Zamówienia na „POTOKOL“ przyjmuje zastępca
 Ski Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE“
WINCENTY MOSZKOWSKI
 Kraków, Wrzesińska 3. Telefon 2412

MACHZORY
 NA ŚWIĘTA NOWOROCZNE ORAZ JON-KUPU
 z polskiem tłumaczeniem w ozdobnej oprawie, w futerałku.
 Cena 10 Zł — Przesyłka 1:50. Bez zadatku nie wysyła się
Księgarnia M. J. Freld i Ska
 Warszawa, ulica Rymarska 16. — Konto czekowe P. K. L. 170